

Grenfell Tower var en boligblok, der blev forvandlet til et krematorium

28. juni, 2017 – Ansvaret for den kriminelle brand i Grenfell Tower i London den 14. juni kan direkte anbringes på det Konservative Partis bolig- og nedskæringspolitikks dørtærskel. I 2011, kort tid efter, at partiet kom til magten, vedtog den Tory-ledede regering en boliglov, der påbød byrådene at begynde at sælge ud af socialt boligbyggeri under regeringens »ret til køb«-politik, der, sammen med nedskæringer af lokalregeringernes budgetter, tvang de lokale byråd til at sælge ud af titusinder af ejendomme til en værdi af milliarder af pund. Dette forstærkede i betydelig grad den berygtede britiske ejendomsboble. Loven påbød, at, for hver ejendom, der blev solgt, skulle den erstattes med en ny ejendom. Dette er selvfølgelig blevet ignoreret i praksis. Tal fra 72 byråd viser, at flere end 12.000 ejendomme er blevet solgt fra siden 2014, men at der kun er bygget 4.309 nye. Nogle byråd har ikke bygget nogen yderligere boliger.

I rige distrikter i London såsom Kensington og Chelsea, den bydel, hvor Grenfell Tower ligger, blev lejligheder i socialt boligbyggeri solgt til højestbydende, til fabelagtige priser.

»Alle lokale myndigheder står over for en stor udfordring som et resultat af regeringens politik, der kræver, at de sælger ud af deres beholdning af boliger samtidig med, at deres mulighed for at investere i det begrænses«, citerer *Guardian* en talsmand for byrådet. »Vi støtter fuldt ud Lokalregeringernes Sammenslutnings kampagne for at anmode regeringen om at genoverveje denne holdning.«

Det er nu kommet frem, at gasopvarmning var blevet installeret i Grenfell Tower umiddelbart forud for branden. Mere end to

tredjedele af ledningerne var ikke blevet brandsikret, som brandregulativerne kræver. *The Guardian* offentliggjorde fotos af gasledninger, der løb langs loftet i gange til gaspumper og ovne, der var helt blottede i gangene. National Grid aftalte at beskytte ledningerne, der gik ind til de enkelte lejligheder, og som var blevet installeret i vinterens løb, men havde kun færdiggjort en tredjedel af det frem til storbranden den 14. juni. Beboere havde informeret Londons brandvæsen, at de var så bange for de blottede ledninger, »at de var ved at få panikanfald«.

»Hvis der var en gaslækage i en af disse ledninger, og nogen røg, ville det være enden på bygningen ... vi kræver, at Administratororganisationen for Lejeboliger i Kensington og Chelsea [KCTMO] skal ... give garantier for, at bygningerne er sikre, i aften, før alle mennesker går til ro. Vi forventer at høre fra jer og KCTMO's ledelse, ikke 'til sin tid', men *nu*.«

Med den plastik-baserede ydre beklædning og de blottede gasledninger, forvandlede en lille detalje, som et fejlfungerende køleskab i en lejlighed, der har fået skylden for brandens opståen, hele bygningen til et krematorium i nazi-stil, på ganske få minutter.

Ingen har endnu udtalt det, men den ydre beklædning og installeringen af gas med individuelle ovne er den naturlige følge af denne politik. Derudover har der været en systematisk udvidelse af brugen af gas.

Nu fjerner man beklædning fra socialt højhus-boligbyggeri i hele landet. I Manchester vil beklædningen på 17 højhuse blive fjernet, efter at de dumpede til regeringens brandtests. Det afslørede, at ikke alene boliger, men også offentlige bygninger, såsom hospitaler, skoler og studenterkollegier, også er blevet beklædt med denne brandfarlige isolering. Af alle de bygninger, der indtil dato er blevet testet, er 100 % dumpet i brandtestene for deres beklædning.

Vil dette blive et alvorligt problem også i Tyskland, hvor praksis med at beklæde bygninger er foregået i endnu større grad? Alt imens beklædning af højhuse blev endelig forbudt i midten af 2016, er der imidlertid ikke gjort nogen indsats for at fjerne beklædningen dér, hvor den var blevet installeret.

Trump topmøde med Putin og Xi Jinping ved G20.

Vil han gå med i deres strategiske partnerskab?

POLITISK ORIENTERING 29. juni, 2017

v/ Tom Gillesberg:

se også anden del:

lydfil:

https://soundcloud.com/si_dk/trump-topmode-med-putin-og-xi-jinping-ved-g20-vil-han-ga-med-i-deres-strategiske-partnerskab

Toms indledning: En hyldest til Sylvia Olden Lee.

Plakat for hyldestkoncerten

for Sylvia Olde Lee i Carnegie Hall, hvor også Schiller Instituttets kor optræder.

»God Aften, og Velkommen til denne meget historiske dag. Jeg tænker ikke bare på vores begivenheder her i København i aften, men jeg tænker også på det, der løber af stablen om seks en halv time ovre i New York City, hvor der vil være en koncert til minde om Sylvia Olden Lee (1917-2004), som var en meget stor personlighed i amerikansk kulturliv. Hun var 'halvt sort', hvis man kan sige det sådan, selv om hun så 'hvid' ud; men hun insisterede på, at netop hendes sorte rødder var ekstremt vigtige, fordi hun kom ud af en familie, hvor – jeg tror, det var hendes mor, der var en meget stor operasanger, men som blev nægtet at synge som operasanger ved Metropolitan Opera, fordi hun var sort – og Sylvia Olden Lee gik i sine forældres fodspor. Hun blev en meget stor musiker og havde en fantastisk stemme; var fantastisk på klaveret, og fik meget hurtigt en særlig status. Da Franklin D. Roosevelt blev indsat som præsident, spillede hun ved indsættelsesceremonien i Det Hvide Hus – jeg tror, hun var 16 år på det tidspunkt. Det, der ikke lykkedes for hendes forældre, lykkedes for hende – hun blev ansat i Metropolitan Opera som akkompagnatør og stemmetræner og kom til at være en meget betydelig formende karakter for en stor del af musiklivet derefter i USA.

Samtidig med, at hun havde den position, var hun altid helt klar over, at hun havde en speciel rolle at spille ved at bryde denne negative tradition i USA med, at de sorte talenter ikke måtte komme frem pga. deres hudfarve. Så hun insisterede altid på, at hun var sort. Hun promoverede de sorte sangere – hun var én af nøglepersonerne i at sikre, at Marian Anderson ikke længere kunne holdes tilbage, men bl.a. spillede ved en meget stor koncert, hvor Elinor Roosevelt, Roosevelts enke, var meget vigtig i at få det arrangeret i Washington og sørge for, at man ligesom kunne bryde den her underliggende racisme,

som stadigvæk florerede i USA.

Og netop med den historie kan det jo ikke overraske nogen, at da Sylvia gennem nogle venner kom i kontakt med Schiller Instituttet, så så hun netop i Schiller Instituttets arbejde – Lyndon LaRouches arbejde, Helga Zepp-LaRouches arbejde – en institution, der faktisk repræsenterede de samme idealer, som hun havde kæmpet for i hele sit liv. Og hun blev derfor, i lighed med andre, som Amilia Boynton-Robinson (1911-2015), en meget tæt samarbejdspartner med Schiller Instituttet, men specielt på det musikalske område; og faktisk også i Schiller Instituttets arbejde for at sænke kammertonen til C=256 og A=432. Det er derfor en meget stor glæde for alle musikere, at i dag (29. juni) officielt er udnævnt til at være 'Sylvia Olden Lee-dag' i New York City af borgmesteren, og at der vil være denne mindekoncert i aften i Carnegie Hall, som er det fineste af det fine; men i modsætning til, hvad det plejer at være, at det er et sted, hvor alle de, der tjener minimum \$100.000 om måneden, kan få lov at gå til koncerter, så er det faktisk noget, andre også kan betale sig fra, og hvor en lang række af de folk, hvis liv blev dramatisk forandret ved kontakten med Sylvia Olden Lee, vil være med på scenen. Schiller Instituttets kor i New York har netop i den anledning arbejdet meget hårdt – det er vokset meget substantielt til ca. 120 personer i de sidste måneder – og vil være der sammen med et andet kort, så det bliver et kor på 240 personer, der også vil synge Negro Spirituals.«

Hør hele Toms fremlæggelse på ovenstående videolink.

To fortællinger om én by

Leder fra LaRouche PAC, 28. juni, 2017 – Torsdag 29. juni vil en historisk koncert blive afholdt i Carnegie Hall i New York City for at fejre Sylvia Olden Lees liv og værk. Sylvia Olden Lee var en banebrydende sanglærer ved Metropolitan Operaen og mangeårig ven og kollega i Schiller Instituttet. Sponsoreret af Fonden for Genoplivelse af Klassisk Kultur vil et 220 mand stort kor, af hvilket Schiller Instituttets 110 mand store NYC-kor udgør halvdelen, optræde. Desuden vil Convent Ave. Baptistkirkens kor, ledet af Lees (og Schiller Instituttets) mangeårige ven Gregory Hopkins, stifter og leder af Harlem Opera Theater, ligeledes optræde.

Koncerten/hyldesten til ære for Lee vil dagen efter blive fulgt op af et arbejdssymposium over Verdistemningen C=256, der vil omfatte sammenligninger mellem udvælgelser sunget i A=432 og A=440 eller højere. Den to dage lange proces vil udgøre et betydningsfuldt skridt fremad for Lyndon LaRouches »Manhattan-projekt« om opbygningen af et 1000 til 1500 mand stort kor, som LaRouche foreslog for mere end et år siden.

En sådan genoplivelse af klassisk kultur er afgørende for at bringe videnskabelig tankegang tilbage til USA, og for helt at kunne skifte landet ind i det Nye paradigme med Kinas Bælte & Vej Initiativ.

Men, der findes et andet New York, som vi dagligt bliver mindet om. I går fandt der en katastrofal afsporing sted på én af Manhattans store undergrundsbanelinjer, der medførte dusinvis af sårede (heldigvis ingen døde – denne gang) og alvorlig beskadigelse af spor og tunnel. Ingen har et skøn over, hvor længe, det vil tage at udføre reparationerne. Men dette er kun en forsmag på den »Helvedessommer«, der venter New Yorks indbyggere, med start 10. juli, hvor man har bebudet en række nedskæringer af driften på 20 % for at give plads til, at nødvendige udbedringer kan udføres.

Sagens kendsgerning er, at hele infrastrukturnettet i det større New York-område er ved at bryde sammen som følge af årtiers manglende vedligeholdelse og investering i ny kapacitet. Schiller Instituttet er i øjeblikket ved at udarbejde et totalomfattende programforslag for, hvad der må gøres og omgående sættes i værk, for at adressere denne krise – hvilket indbefatter et tæt samarbejde med Kina og dets kapacitet inden for infrastruktur, der er i verdensklasse.

Faktisk er hele det transatlantiske system i færd med at kollapse – både dets fysiske økonomi og dets finanssystem – og vil ikke kunne genrejses uden en afskrivning af den bankerotte derivatboble til \$1,5 milliard, på basis af Glass/Steagall-bankopdelingsloven og den bredere politik i LaRouches Fire Love.

Det er fuldstændig åbenbart i det aktuelle dødvande i debatten i Kongressen om Obamacare vs. Republikanernes sygesikringslov, som begge simpelt hen slår folk ihjel for at holde Wall Streets forsikrings-molokker glade og tilfredse. Og det er åbenbart i implikationerne af brandhelvedet i Grenfell Tower i London, der bedst kan betegnes som Grenfell-krematoriet, hvor disse implikationer er, at der findes dusinvis, hvis ikke hundredevis af sådanne farlige sociale boligbyggerier til fattige immigranter og andre, som følge af privatiseringen af socialt boligbyggeri og spekulation i den britiske ejendomsboble – for begge deles vedkommende takket være det bankerotte City of London og Wall Street.

Heldigvis er alternativet til disse mord og dermed forbundet kulturelt vanvid i færd med at blive til virkelighed omkring Kinas Bælte & Vej Initiativ. Kinas præsident Xi Jinping har netop meddelt, at han afholder topmøder med den russiske præsident Vladimir Putin (3. juli), og med Tysklands præsident Frank-Walter Steinmeier og kansler Angela Merkel (kort tid efter), for begges vedkommende forud for G20-topmødet i Hamborg, den 7.-8. juli. I særdeleshed kan Xi-Putin-topmødet forventes at producere vigtige, nye udviklinger, som begge

sider gentagent har erklæret i de seneste måneder, især omkring forstærket koordinering mellem Kinas Bælte & Vej og Ruslands initiativer med den Eurasiske Økonomiske Union, EAEU. Det er ligeledes signifikant, at Xi og Putin vil mødes umiddelbart forud for det forventede møde mellem Putin og Trump under G20-topmødet i Hamborg.

Dette møde kunne »ændre spillet«, som man siger, ikke alene mht. de bilaterale relationer mellem USA og Rusland, men også mht. den strategiske situation, der konfronterer hele planeten.

Det britiske Imperium og de personer i Washington, der udfører underordnede tjenester for Dronningen af England, er ganske udmærket bevidst om denne situation og er indstillet på at gøre hvad som helst, og hvor som helst (og ikke kun i Syrien), for at forhindre, at dette finder sted.

Men vi er lige så forberedt til at sikre, at det *finder* sted.

Som Lyndon LaRouche så hjerteligt sagde i sidste uge, så vil vi gøre New York til et historisk vendepunkt.

Foto: Plakat for hyldestkoncerten for Sylvia Olden Lee i Carnegie Hall, New York.

Rusland advarer om, at beskyldninger imod Syrien er en invitation til terrorister

til at lancere et kemisk angreb

28, juni, 2017 – Ruslands Udenrigsministerium udstedte i dag en ny erklæring, der sagde, at det anser Det Hvide Hus' beskyldninger om et syrisk angreb med kemiske våben for at være en »invitation« til terrorister til at lancere en provokation ved at bruge kemiske våben og tilføjer, at enhver amerikansk militæraktion mod Syrien ville udgøre en krænkelse af FN's charter.

»Vi anser disse nye insinuationer om spørgsmålet om masseødelæggelsesvåben – i den værste tradition fra NATO's intervention i Irak i 2003 – for at være intet mindre end en invitation til terrorister, ekstremister og den bevæbnede opposition i Syrien til at fabrikere endnu en masseprovokation ved at tage kemiske våben i brug«, lyder erklæringen. »Efter [provokationen] ville så den 'uundgåelige straf' over Bashar al-Assad følge, som det forudses af Washington.«

Udenrigsminister Sergei Lavrov kom med yderligere forklaringer under en pressekonference i Krasnodar, iflg. en rapport fra TASS:

»Jeg forventer«, sagde han, »at USA denne gang vil tage i betragtning, behovet for faktisk at sikre ikke-spredning af kemiske våben og vil afholde sig fra at spekulere i nogle efterretningsdata, der er så hemmelige, at ingen må se dem, med det formål at skabe påskud for nye angreb på de syriske regeringsstyrker, der bekæmper terrorister.« Lavrov understregede, at enhver amerikansk provokation mod de Syriske Bevæbnede Styrker vil blive mødt med »en værdig og proportionel reaktion« fra Ruslands side.

Lavrov rapporterede, at han, forud for Det Hvide Hus erklæring af 26. juni, der kom med anklager om, at Syrien var i færd med

at planlægge et kemisk angreb, modtog et telefonopkald fra USA's udenrigsminister Rex Tillerson, der, »for at undgå misforståelser«, informerede ham om, at erklæringen var under udarbejdelse. Lavrov tilføjede, at Rusland forventer, at USA og de europæiske lande arbejder for at deeskalere situationen i Syrien snarere end at foretage handlinger, der truer Syriens territoriale integritet.

Ligeledes i respons til beskyldningerne fra Det hvide Hus, kaldte den russiske viceudenrigsminister Gennady Gatilov dem for »komplet vrøvl ... disse antagelser bygger ikke på noget som helst; der er ingen, der fremlægger nogen som helst kendsgerninger«, rapporterer RT. De har kun til formål at forhindre bestræbelser, der udføres i Astana og Genève for at løse den syriske krise, sagde han. Talskvinde for det Russiske Udenrigsministerium, Maria Zakharova, skrev i dag på sin Facebookside, at Washingtons nægtelse af at stole på Damaskus' forsikringer om, at der ikke finder nogen forberedelser sted til et kemisk angreb, giver anledning til bekymring.

»Vi ved fra fortiden, at [George W.] Bush-regimet allerede har brugt falske informationer om masseødelæggelsesvåben i Irak ... for at udføre en militær aggression imod dette land. Vi er alvorligt bekymret over dette«, skrev hun, iflg. TASS.

Foto: Ruslands udenrigsminister, Sergei Lavrov: »Efter [provokationen] ville så den 'uundgåelige straf' over Bashar al-Assad følge, som det forudses af Washington.«

Direktør for USA's

centralbank Federal Reserve Janet Yellen lyver, at endnu en finanskriserise som i 2008 'ikke er sandsynlig i vores levetid'

28. juni, 2017 – Direktør for Federal Reserve, USA's centralbank, Janet Yellen, har meddelt, at der ikke kommer flere finanskriser »i vores levetid«, under en offentlig ordveksling den 27. juni i London med præsident for British Academy, Lord Nicholas Stern, en af verdens førende 'grønne' folkemordstilhængere. Yellen pralede med, hvordan alle de store amerikanske banker havde bestået første del af deres stress-tests, hvilket førte til, at hun proklamerede: »Jeg mener, at systemet er langt mere sikkert og solidt« end i 2008.

Pam Martens beskrev, i sin *Wall Street on Parade*-klumme i dag, meget korrekt Yellens latterlige påstand som »en illusion, bygget på kviksand«. Han tilføjede, at »Yellen nu med faste skridt følger i præsident Barack Obamas fodspor med hensyn til at vildlede offentligheden om risiciene ved de derivater, der stadig eksisterer i Wall Street-storbankerne«.

Martens, der er tilhænger af Glass-Steagall, rettede fingeren direkte mod derivatboblen og spurgte, om det var muligt, at Yellen kunne være »uvidende om den systemiske risiko, der udgøres af derivaterne, der stadig er på USA's største, garanterede indskudsbankers regnskaber. Deres derivatmodparter ville forsøge at få fat i kapital før sidemanden, hvilket ville få rygterne til at svirre og drive bankernes

aktiepriser ned på børsen, hvilket yderligere ville forstærke panikken ved at udslette for milliarder af dollars i aktiekapital«.

Det er *EIR's* vurdering, at der i øjeblikket er \$1,5 milliard og opefter i totale, globale finansaktiver, af hvilke ca. 90 % er derivater – en totalt uerholdelig, kriminel, spekulativ boble, der ganske enkelt må udslettes med en Glass/Steagall-reorganisering af hele finanssystemet, hjemme og ude, sådan, som Lyndon LaRouche gentagent har forklaret.

Cyber-angreb: Global forstyrrelse, få løsepenge

28. juni, 2017 – Medierapporter om det, der bliver kaldt et »ransomware-angreb«, der har berørt tusinder af selskaber i hele verden, af hvilke nogle er strategisk vigtige, har efter sigende indsamlet få penge, men afsløret afgørende internetafhængige operationers sårbarhed.

Selv om de første rapporter var centreret omkring ukrainske og russiske operationer, blev det på dag to klart, at angrebet havde berørt tusinder af institutioner i hele verden. Nogle af de vigtigste: vraget af Tjernobyl-kernekræftværket, der var afhængig af IT-overvågning af strålingsniveauerne, måtte skifte over til manuel måling; Ruslands Rosneft; Boryspil, Ukraines internationale lufthavn; Gobain, det franske byggemateriale-selskab; Deutsche Post; de tyske Metro-engrosbutikker i Ukraine; det internationale fødevarer-konglomerat, Mondelez; den russiske stålfabrikant Evraz; verdens største fragtfirma, det danske Maersk; og den franske bank BNP Paribas.

Angebet krævede løsepenge for \$300 'Bitcoin' af de berørte foretagender, men rapporter fra firmaer for cyber-sikkerhed indikerer, at de overførte 'penge' beløb sig til blot et par tusind dollars, og at de endda kan være blevet blokeret fra at nå frem til angriberne. Selv, hvis alle de berørte parter havde betalt det fulde beløb, der blev krævet, er det intet i forhold til truslen om det kaos, der kunne være indtruffet.

Som det kunne forudsiges, så kaster de første rapporter mistanken på Rusland som den skyldige, uden nogen beviser for påstanden.

Politisk Orienteringsmøde på vores kontor: 29. juni kl.19. Kom og vær med i diskussionen/deltag over Skype.

Politisk Orienteringsmøde v/ Tom Gillesberg:

torsdag, 29. juni kl. 19

på vores kontor, Skt. Knuds Vej 11, kld. t.v. – Frederiksberg.

Eller ring 53 57 00 51 for at være med via Skype.

Imperiets kanoner kørt i stilling for at standse Trumps planlagte venskab med Rusland

Leder fra LaRouche PAC, 27. juni, 2017 – I juli 2016 sagde kandidat Donald Trump i en pressekonference, at »jeg kan ikke komme i tanker om noget, jeg hellere vil, end at Rusland er venlig, i modsætning til, hvordan de nu er, så vi kan gå ud og slå ISIS ud sammen med andre folk«. Næste dag spurgte han sine støtter ved et kampagnemøde: »Ville det ikke være storartet, hvis vi kom godt ud af det med Rusland?« Han fik entusiastisk støtte. I hele landet væmmedes især arbejdere, der led under de hjemlige, økonomiske vanskeligheder, ligeledes ved Nobels Fredsprisvinder Barack Obamas evindelige krige, der ødelagde nationer og dræbte hundreder af tusinder i processen, i nationer, der ikke udgjorde nogen trussel mod USA, og som i realiteten voldsomt konfronterede terroristiske oprørere i deres egne nationer. Deres forbrydelse: At de var venner med Rusland og nægtede at være Imperiets undersåtter; Imperiet, der er centreret omkring City of London og Wall Street.

Den 7. juni er der en forsøgsvis plan om, at præsident Trump skal mødes med den russiske præsident Putin for første gang. Der er en mulighed for, at han vil etablere en stærk arbejdsrelation med lederen af den anden atomsupermagt. Blot én uge tidligere havde han til den ledende, kinesiske statsmand for udenrigspolitik, Yang Jiechi, sagt, at han var rede til at bringe USA ind i den Nye Silkevej, gennem en stærk arbejdsrelation med præsident Xi Jinping. Mandag i denne uge etablerede han en stærk arbejdsrelation med den indiske premierminister, Narendra Modi.

Det er dette, der slår de håbefulde guder af det døende,

vestlige imperium med rædsel.

Den 10. oktober, 2009, sagde Lyndon LaRouche i en tale til det Offentlige Verdensforum for Dialog mellem Civilisationer, på den græske ø Rhodos:

»Hvis Rusland, USA, Kina og Indien, som en gruppe af lande, aftaler at indlede og gennemføre en reorganisering af det globale finans- og kreditsystem, under disse betingelser, med langfristede aftaler, af samme type, som Franklin Roosevelt havde udtalt før sin død i 1944, under hovednationer, kunne Roosevelts plan alle disse år senere have været virkeliggjort; og vi kunne gøre dette i dag.«

Tiden er nu kommet til at gøre dette. De »Fire Magter« er næsten på linje på en måde, der endelig, én gang for alle, kunne skaffe menneskeracen af med den Imperiets forbandelse, krigens svøbe og fattigdommens elendighed.

Krigsherrerne vil ikke sky noget middel for at forhindre ødelæggelsen af deres Helvedesimperium. Krav om Trumps impeachment eller mord optræder nu i medierne, i en perverteret version af Shakespeares »Julius Cæsar« i New Yorks Central Park, og ved rockkoncerter i Storbritannien. Forrædere internt i USA, og endda internt i Trumps egen kreds, skaber falske nyheder for at trække Trump ind i krig i Syrien, der hastigt ville føre til krig med Rusland – atomkrig.

Men det bliver i stigende grad klart, at den amerikanske befolkning, og endda mange, der ikke støttede valget af Trump, væmmes ved og er dødtrætte af den hysteriske russofobi og dæmoniseringen af Trump og Putin og giver udtryk for denne væmmelse i de nylige valg, i de sociale medier og, hvad der er meget vigtigt, i voksende støtte til LaRouche-bevægelsen i hele landet.

Den 7. juli vil landbrugseksperter fra Kina, USA og andre samles på en konference, der er ko-sponsoreret af LaRouches Schiller Institut. De kinesiske eksperter har i flere tilfælde

været centrum for den udvikling, der løftede 600 millioner kinesere ud af fattigdom, og som er forpligtende engageret til at arbejde sammen med USA og andre for at lindre global fattigdom. Dette er virkelig muligt under forudsætning af, at USA og Europa vender det sammenbrud af de vestlige økonomier under det brutale monetaristiske system, der har ødelagt ideen om fremskridt i vore nationer. En genindførelse af vore forfædres politikker i Hamiltons tradition sådan, som det forklares i LaRouches Fire Love, kan og må blive fundamentet for globalt samarbejde inden for det nye paradigme.

Alt andet end dette er, i dette historiske mulighedernes øjeblik, sindssygt og utåleligt. I Percys Shellys digt fra 1821, »Forsvar for poesien«, beskrives historiske perioder med intens kamp, som den nuværende, således:

»I sådanne perioder er der en akkumulering af evnen til at kommunikere og modtage dybtgående og passionerede begreber om menneske og natur. De personer, i hvem denne evne bor, kan meget ofte, med hensyn til mange dele af deres natur, synes at have liden overensstemmelse med denne godhedens ånd, for hvilken de er tjenere. Men selv, mens de fornægter og afsværger, er de dog tvunget til at tjene denne evne, der sidder på deres egen sjæls trone.«

Menneskeheden oplever et øjeblik med historisk faseskifte, på godt og ondt. Tiden er inde til poetisk handling.

Foto: Præsident Donald J. Trump og Ruslands præsident Vladimir Putin. [Trump photo flickr/Michael Vadon] [Putin photo en.kremlin.ru]

USA's FN-ambassadør Nikki Haley afslører sandheden: Løgnene om Syrien er rettet mod Rusland

27. juni, 2017 – Et tweet fra USA's FN-ambassadør Nikki Haley her til morgen afslørede den faktiske hensigt med de falske efterretninger, som faldbydes til præsident Trump, om, at Syrien er i færd med at forberede »endnu« et angreb med kemiske våben – nemlig, at det drejer sig om at standse Trumps samarbejde med Rusland. Hendes tweet lyder:

»Alle yderligere angreb, der udføres mod den syriske befolkning, vil Assad blive beskyldt for; men også Rusland & Iran, der støtter ham i at dræbe sin egen befolkning.«

Foto: FN-ambassadør Nikki Haley fremfører i FN, april måned, at Syrien angiveligt skulle have udført et kemisk angreb mod sin befolkning; hun holder fotos af angivelige beviser frem.

Enorme cyberangreb rammer russiske og ukrainske industrier og banker

27. juni, 2017 – TASS rapporterer i dag, at Rosneft, Bashneft (et andet olieselskab) samt flere andre selskaber blev angrebet af Petya-virussen i Rusland. Petya-virussen blokerer

computere og kræver løsepenge på \$300 i bitcoins.

En computervirus angreb ligeledes websider og computersystemer i flere ukrainske selskaber, banker, statskontorer og andre institutioner. Ukraines Nationalbank, det nationale energiselskab Ukrenergo og flere andre energiforsyningselskaber blev ramt. Ligeledes blev Antonov-flybyggeren, Kievs metro, Borispol internationale lufthavn og flere medietjenester ramt. Der har ingen adgang været til den ukrainske regerings webside eller Energi- og Kulministeriets webside.

Der er endnu ingen, der har påtaget sig ansvaret, og ingen har endnu fået skylden.

Forestående begivenheder er afgørende for at besejre Russia-gate-kuppet imod præsident Trump

Leder fra LaRouche PAC, 26. juni, 2017 – Ud fra rapporter fra det Demokratiske Parti at dømme, er »charmen« ved det britiske spil med at fjerne amerikanske præsidenter, der promoverer det Amerikanske Økonomiske System snarere end imperiets verdensorden, ved at falme. At spille »Russia-gate« mod præsident Donald Trump – McCarthy-isme for æsler – finder ingen støtte hos Demokraternes arbejdervælgere. Og, det udgør en dødbringende trussel, inklusive truslen om verdenskrig, mod USA.

Kina har, i fuldt samarbejde med Rusland, sat Bælte & Vej Initiativet for store infrastrukturprojekter i højeste gear og i realiteten lanceret en ny, økonomisk orden for »win-win«-vækst og udvikling. Skulle USA tilslutte sig Bælte & Vej, ville det ikke kunne standses, og ville også »Gøre Amerika stort igen«.

Præsidenten er blevet udsat for forsøg på afsættelse og endda potentielt mord, fordi han er for netop dette samarbejde og gentagent har udtalt dette.

For at standse dette farlige kupforsøg, bør fokus for indsats ligge på to rækker af møder, der finder sted 10 dage fra i dag, og som vil være med til at afgøre denne nye orden for samarbejde mellem nationer inden for økonomi, videnskab og rumfart.

Alle rapporter går ud på, at præsident Trump ser frem til at holde et fuldt, bilateralt møde – og ikke blot et 'møde på sidelinjen', men et reelt topmøde – med den russiske præsident Vladimir Putin i forbindelse med G20-topmødet i Hamborg, den 7.-8. juli – og ligeledes holde et tilsvarende møde dér med Kinas præsident Xi Jinping. Medier som *Independent* og *Daily Telegraph* er ganske oprørte over disse rapporter (der oprindeligt kommer fra Associated Press) og frygter, at Trump og Putin kunne træffe beslutninger angående samarbejde, som Trump og Xi gjorde på Mar-a-Lago.

Schiller Instituttet og China Energy Fund Committee og Fonden for Genoplivelse af Klassisk Kultur afholder samme dag en stor, »Mad for Fred«-konference i New York, med en fremadrettet tanke på Bælte & Vej Initiativet; denne konference vil have fokus på fremskridt inden for fødevareproduktion. Det bliver et betydningsfuldt samarbejde for at bringe Amerika ind i den Nye Silkevej, genoplive Amerikas egen økonomi, teknologi og eget landbrug; landbrugseksperter fra begge lande vil optræde på denne konference.

Disse begivenheders afgørende betydning er, at præsident Trump ikke kan besejre det britiskansporede fremstød for at tvinge ham ud af embedet alene. Det er op til det amerikanske folk at tilbagevise og besejre »Russia-gate«, standse kupforsøget og støtte præsidenten i hans samarbejde med Rusland og Kina for fred og økonomisk udvikling i USA, og i verden.

En succesrig Schiller Institut-konference er lige så afgørende, som præsident Trumps forventede topmøder. Schiller Instituttets stifter og internationale formand, Helga Zepp-LaRouche, og *EIR*'s stiftende redaktør, Lyndon LaRouche, var, for mere end 30 år siden, ophavsmændene til konceptet med den »Eurasiske Landbro«, der nu, gennem Kinas Bælte & ej Initiativ, er i færd med at blive til »Verdenslandbroen«. Dette omfatter en genopbygning af en ny, økonomisk infrastruktur for USA; men for at gøre dette, er Lyndon LaRouches »**Fire Love til at redde nationen**« afgørende. Disse love omfatter en genindførelse af Glass/Steagall-loven, en ny nationalbank og statslig kreditinstitution i Hamiltons tradition og en genoplivelse af at lægge vægt på rumforskning og den fremskudte grænse for fusionskraft.

Dette er det Amerikanske Økonomiske System, og det er vejen til menneskehedens fælles mål.

Foto: Præsident Donald J. Trump, 21. juni, 2017. (Whitehouse photo)

**Lavrovs budskab til
Tillerson:**

Ønsker USA at forbedre relationer med Rusland eller ej?

23. juni, 2017 – Det Russiske Udenrigsministeriums resumé af udenrigsminister Sergei Lavrovs telefonsamtale med den amerikanske udenrigsminister Rex Tillerson den 22. juni, på foranledning af Tillerson, gør det klart, at den russiske regering satte grænser, efter kombinationen af gennemførelsen af Steven Mnuchins Finansministeriums yderligere sanktioner imod russiske personer og selskaber den 20. juni, og USA's nedskydning af et syrisk kampfly i Syrien to dage tidligere.

Lavrovs diskussion med Tillerson fulgte efter Ruslands annullering af et møde i Skt. Petersborg mellem den amerikanske viceudenrigsminister for politiske anliggender, Thomas Shannon, og den russiske viceudenrigsminister Sergei Ryabkov, der var planlagt til den 23. juni.

Udenrigsministeriets erklæring taler for sig selv:

»Under drøftelser af udsigterne for bilateral dialog beskrev hr. Lavrov forsøgene på at udøve pres mod Rusland med sanktioner, som Washington atter gjorde den 20. juni, som en vrangforestilling. Sådanne handlinger udgør en alvorlig risiko for hele spektret af russisk-amerikanske relationer, der allerede er i en vanskelig periode.

Under disse omstændigheder, og for at vurdere situationen, følte den russiske side sig nødsaget til at suspendere mødet, planlagt til den 23. juni, og hvor viceudenrigsministre skulle have drøftet de problemer, der er akkumuleret i de russisk-amerikanske relationer. Hr. Lavrov understregede, at Moskva afventede en respons på sine forslag til Washington, om at normalisere de bilaterale relationer.

Under diskussionen af internationale spørgsmål genbekræftede hr. Lavrov Moskvas vurdering af handlingerne, der udførtes af den amerikanskledede koalition, og som krænkede den Syriske Arabiske Republiks suverænitet og gjorde det vanskeligere at undertrykke terrorisme og forhindrede afgørelsen af den syriske krise. Moskva opfordrer Washington til strengt at overholde de tidligere aftaler om forskellige aspekter af processen med en afgørelse for Syrien.«

Foto: Sergei Lavrov (venstre) og Rex Tillerson under sidstnævntes besøg i Moskva i april, 2017.

Beijings Wang Yi opfordrer verden til at bringe udvikling til Mellempøsten og sikre fred

25. juni, 2017 – Netop ankommet fra sit 12. besøg i Afrika, besøgte den kinesiske udenrigsminister Wang Yi Jordan og Libanon den 22.-23. juni for at diskutere med begge landes ledere midler til endelig at sikre fred for deres område, med særlig fokus på en løsning af krisen i Palæstina og Syrien.

Kina har klart gjort sig til en vigtig »spiller« i området og tilbyder samarbejde om økonomisk udvikling og tilføjer sin vægt til bestræbelser for at afslutte krige og terrorisme, der har skabt elendighed og umenneskelig flygtningekrise.

Eksterne interventioner og modstridende, geopolitiske interesser optrapper spændinger; det internationale samfund må dedikere mere opmærksomhed og bestræbelser til at støtte

udvikling i Mellemøsten for mere effektivt at adressere truslen om terrorisme, sagde Wang ved en pressekonference i Jordan efter sine møder med Kong Abdullah II og andre regeringsfolk den 22. juni, rapporterede *Jordan Times*.

Blandt de mest interessante områder for øget økonomisk samarbejde med Jordan, der rapporteres, er etableringen af et jordansk-kinesisk, teknisk universitet.

I Libanon, hvor Wang mødtes med præsident Michel Aoun, premierminister Saad Hariri, udenrigsminister Gebran Bassil, samt andre, var det store Bælte & Vej Initiativ diskussionens centrum. *Xinhua* rapporterer, at Aoun roste Kinas Bælte & Vej Initiativ og sagde, at Libanon var parat til at deltage aktivt. Aoun takkede Kina for, hvad det har gjort for stabiliteten i Libanon og Mellemøsten, og hilste mere investering i området fra Kina velkommen. Wang på sin side kaldte Libanon for »en vigtig station på den gamle Silkevej« og sagde, »vi hilser Libanons støtte og deltagelse i Bælte & Vej Initiativet velkommen«. Wang påpegede Libanons politik for at bevare national enhed og for at bevare sikkerhed og stabilitet gennem dialog og forhandlinger, som »at give nyttige erfaringer i, hvordan forskellige civilisationer kan have fredelig sameksistens«.

I sin Beirut-pressekonference sammen med Libanons udenrigsminister Bassil adresserede Wang flygtningekrisen for både palæstinensere og syrere.

»I takt med, at situationen i Syrien gradvist bliver stabil, bør syriske flygtninge, der var tvunget til at flygte til forskellige steder, tage tilbage til deres hjemland, hvilket er alle flygtnings dybeste ønske ... Kina vil arbejde hårdt sammen med Libanon og alle lande for at spille en konstruktiv rolle i denne retning«, citerer CGTN, Kinas Tv-netværk, Wang for at sige. »En gennemgribende løsning af flygtningekrisen kræver udvikling og forbedring af folks levebrød, for at skabe de nødvendige omstændigheder for, at flygtningene kan komme af

med fattigdom«, fremførte han.

Foto: Kinas udenrigsminister Wang Yi (bagest) lytter til sin libanesiske modpart Gibran Bassil under en briefing i Beirut, 23. juni, 2017. Wang var i Libanon for at mødes med libanesiske regeringsfolk som en del af sit besøg i Mellemøsten.

Bælte & Vej-feberen når Spanien: En bro til Afrika og Latinamerika

23. juni, 2017 – Den 12. juni meddelte den kinesiske skibstransport- og havnegigant COSCO, at de stod for at købe en majoritetspost på 51 % i Noatum Ports, et spansk selskab, der i øjeblikket driver Valencias havn (den største havn i Middelhavet), dybvandshavnen i Bilbao på Spaniens nordkyst og et halvt dusin øvrige havnefaciliteter i landet. Handlen til €203 million har mange lighedspunkter med COSCO's tidligere handel til €360 million, der involverede den græske havn i Piræus, derved, at de omfatter førsterangs-omdrejningspunkter for Bæltet og den Maritime Silkevej.

Meddelelsen kom mindre end en måned efter Bælte & Vej Forum for Internationalt Samarbejde i Beijing den 14.-15. maj, hvor den spanske premierminister Mariano Rajoy deltog blandt de 29 statsoverhoveder og 1500 delegerede fra regeringer, erhvervsliv og tænketanke. Ifølge Pedro Nuevo, en spanier, der er leder af Kina-Europa Internationale Erhvervsskole i Shanghai, »fik Rajoy på BRF-topmødet at vide, at det [Bælte &

Vejl] ikke slutter i Spanien, men går videre til Latinamerika. Det betyder, at kinesiske selskaber skal flytte ud, og yderligere, at Spanien er en bro til Latinamerika og Afrika. Det bør ikke anses for at være et logistisk projekt, men snarere et begrebsmæssigt projekt ... Man må forstå, at Vejen går ud over infrastruktur«.

Spaniens økonomi- og handelsattaché i Kina, Javier Serra Guevara, understregede sidste år en lignende pointe: Spanien bør ikke se sig selv som blot den vestlige endestation for Bælte & Vej, »men bør foreslå sig selv som et omdrejningspunkt for at forbinde denne korridor med Nordafrika og Latinamerika«.

Dette fokus på Spaniens bredere rolle i BRI er en parallel til det, som *EIR* foreslog i 2012 i sin Specialrapport, »Et økonomisk mirakel for Sydeuropa, Middelhavsområdet og det afrikanske kontinent«, der omfatter et kapitel om »Spanien: Verdenslandbroens Bro til afrikansk udvikling«.

Foto: Fra havnen i Valencia, Spanien.

**Vil Trump, Xi Jinping og Putin sammen forandre verden ved G20-topmødet i Hamburg den 7.-8. juli?
RADIO SCHILLER, 26. JUNI,**

2017

v/ Tom Gillesberg.

https://soundcloud.com/si_dk/vil-trump-xi-jinping-og-putin-sammen-forandre-verden-ved-g20-topmodet-i-hamburg-den-7-8-juli

'Arg fattigdom kan absolut besejres'

Leder fra LaRouche PAC, 25. juni, 2017 – På nogle få årtier har Kina udført nogle økonomiske bedrifter, der har efterladt verden i en tilstand af lykkelig forbløffelse: de har bragt 700 millioner kinesere ud af fattigdom; hævet den forventede, gennemsnitlige levealder fra 35 år til 76 år i dag; lanceret videnskabeligt arbejde i verdensklasse omkring udforskning af rummet og udvikling af nuklear fusionskraft.

Men Kina hviler ikke på sine laurbær. Præsident Xi Jinpings regering planlægger at fjerne fattigdom i Kina – og der findes stadig 40 millioner mennesker i denne kategori – frem til år 2020. For nylig mødtes Xi med ledere af Kommunistpartiet i Kinas nordlige Shanxi-provins, hvor han sagde til dem:

»Så længe, vi gør os umage, tænker korrekt, træffer effektive forholdsregler og arbejder fornuftigt og nede på jorden, så kan arg fattigdom absolut besejres.«

Kina begrænser heller ikke sin ambitiøse plan til Kina alene. Udenrigsminister Wang Yi deltog den 21.-22. juni i en todages konference med den Afrikanske Union i Addis Abeba, hvor han

erklærede, at »tæt ved 400 millioner mennesker i Afrika lever under fattigdomsgrænsen, og flere end 40 millioner kinesere har behov for at blive løftet ud af fattigdom. Kina og Afrika må gå sammen i kampen mod fattigdom og om at opnå fælles udvikling. Dette er vores ansvar over for de kommende generationer, det kinesiske og afrikanske folks fælles mål og en iboende del af menneskeligt fremskridt.«

Wang Yi rejste fra Etiopien til Libanon, hvor han understregede, at »Kina er fortalere for flere handlinger til at bremse en forværring af flygtningekrisen i Mellemøsten og finde en løsning så snart som muligt«, og tilføjede, at Kina er villig til at forstærke samarbejdet inden for rammerne af Bælte & Vej Initiativet.

Som Schiller Instituttets stifter og internationale formand, Helga Zepp-LaRouche, i de seneste uger gentagende har understreget, så var Bælte & Vej Forum for Internationalt Samarbejde, der fandt sted i sidste måned, 14.-15. maj, i Beijing, – og hvor hun selv var en fremtrædende deltager – et vendepunkt i moderne historie i retning af at gøre denne plan til en global realitet. Med den forgangne uges vigtige indikationer på USA's voksende involvering i Bælte & Vej-projektet, står vi nu på tærsklen til denne globale forandring.

EIR's stiftende redaktør, Lyndon LaRouche, og hans hustru, Helga Zepp-LaRouche, har været frontkæmpere for mange af disse udviklinger, længe før de indtraf. Det var Lyndon LaRouche, der først erklærede, at USA's tilslutning til Bælte & Vej Initiativet var *nøglen* til den strategiske krise, og til dette formål skabte han det programmatisk grundlag med sine *Fire Love*. Og det var Helga Zepp-LaRouche, der, i en tale i Chongqing i 2015, først opfordrede Kina til at være med til at løse krisen med krige og emigration i Mellemøsten og Afrika, ved at bringe Bælte & Vej, eller den Nye Silkevej, ind i dette område. Det er Schiller Instituttet, der har været pionerer inden for udbredelsen af klassisk musik og kultur som

grundlaget for en dialog mellem civilisationer, med det formål at begrave britisk geopolitik, én gang for alle.

Vi står nu mindre end to uger fra begyndelsen af G20-topmødet i Hamborg, Tyskland, den 7.-8. juli, hvor historiske topmøder mellem og blandt Donald Trump, Xi Jinping, Vladimir Putin, Shinzo Abe, samt andre, vil finde sted. Men, uanset resultatet af disse møder, understregede Helga Zepp-LaRouche i dag, er hele planeten nu i bevægelse under Bælte & Vej Initiativets overvældende dynamik. Et succesrigt resultat af dette initiativ er, som det har været tilfældet fra dets begyndelse, afhængigt af det enestående, strategiske og politikskabende, begrebsmæssige input, som LaRouche-bevægelsen leverer. Og det er denne bevægelses særlige ansvar, erklærede Helga Zepp-LaRouche, at bruge sin organiseringsindsats til at introducere skønhed i den politiske debat.

Som Lyndon LaRouche har haft for vane at sige i årtier, så er tiden nu inde til at have det sjovt.

Foto: Præsident Xi Jinping mødes med repræsentanter, der deltager i Kinas Unge Pionerers 7. Nationale Kongres, i Folkets Store Hal i Beijing, 1. juni, 2015. (Photo Xinhua/Ma Zhancheng)

**Ruslandsekspert Rahr siger,
Putin og Trump
vil have lange møder under**

G20 - topmøde

24. juni, 2017 – I et interview med RT i Potsdam i forbindelse med Russisk-tysk Forum den 22.-23. juni, sagde forskningsdirektør og ruslandsekspert, Alexander Rahr, at han er overbevist om, at G20-mødet mellem Putin og Trump vil finde sted, og at de to ledere vil have et langt møde. »Jeg håber, mødet vil finde sted. Der er kræfter, der ønsker at forhindre dette møde i at finde sted. Jeg tror, det vil finde sted, og at de to mænd vil have lange drøftelser«, hvor de diskuterer samarbejde om strategiske hovedspørgsmål.

Rahr sagde også, mht. dialogen mellem EU og Rusland, »Rusland er gidsel i interne konflikter i EU«.

Der er i øjeblikket ingen kanaler for dialog mellem EU og Rusland, sagde Rahr, men heldigvis har vi Potsdamer-dialogen og mange netværk i Tyskland, hvor folk, der har kendt hinanden i 20-40 år, kan tale sammen.

»Hvis Tyskland alene kunne bestemme mht. de bilaterale relationer med Moskva, ville Tyskland for længst have gjort det. Men vi har en situation, hvor Tyskland er indlejret i en EU-konsensus. Dette gør tingene vanskelige. Folk i Moskva forstår ikke altid dette, men den tyske elite vil ikke ændre på dette, ønsker ikke at ændre det. De vil altid søge konsensus i EU.«

Og i EU, fortsatte han, har vi fem stater, der ikke ønsker at have relationer med Rusland, og endda ønsker at øge sanktionerne. Og vi har fem andre stater, der gerne ophævede sanktionerne i morgen. Rahr nævnte Polen og de Baltiske Lande som hardliners. EU er splittet i mange spørgsmål, og »Merkels politik, som jeg forstår det, gå ud på at bevare konsensus for enhver pris. Tyskland er bange for, at hvis det markerer sig med en stærk holdning til et bestemt spørgsmål, der kraftigt modgås af andre, så kunne EU ende i en krise.«

»Rusland er gidsel for disse interne konflikter eller, lad os sige, for disse vanskeligheder internt i EU.«

Foto: Alexander Rahr, forfatter og politolog, gav et interview til RT under Potsdamer-begivenhederne.

Hvorfor briterne bliver ved med at myrde amerikanske præsidenter.

LPAC kortvideo

De nylige trusler mod præsident Trumps liv, der kommer fra mange kendte personer, New York City Public Theatre Company, samt nedskydningen af kongresmedlem Scalise, bør ikke ses som isolerede tilfælde; som forbrydelser, begået af enkeltindivider, der handler af egen vilje. Vi bør snarere af USA's egen historie lære, at der ikke findes nogen 'enlig skytte'. Det er briterne, der myrder vore præsidenter, af en særlig grund.

Lad os se på de af vore præsidenter, der blev myrdet; hvad er mønstret? Lincoln, Garfield, McKinley, JFK og, endskønt han ikke var præsident, men er relevant for os i dag, Alexander Hamilton. Hvad fortæller mordet på disse præsidenter os om vor nations unikke rolle i historien? Hvis man ser på deres handlinger, så anvendte de, eller havde tydeligvis til hensigt at anvende, det Amerikanske Økonomiske System, for at fremme vor nation, og de kæmpede udtrykkeligt mod Det britiske Imperiums gennemførelse af 'frihandel' i USA. Disse

præsidenter vidste, til forskel fra de fleste amerikanere i dag, at Det britiske Imperium er vores fjende, og de vidste, at det var deres job at beskytte vore borgere mod den elendighed, vi ville stå overfor, hvis britisk imperiefrihandel blev praktiseret. Og, hvad der var allervigtigst, så indså de, at britisk frihandel ville kvæle vores mest dyrebare resurse; det amerikanske folks kreative gnist i en naturlig hældning mod at bidrage med vore evner hen imod en positiv og varig virkning på vore efterlevende. Det Amerikanske System opmuntrer udtrykkeligt denne gnist og bruger den til udvikling af gennembrud inden for varefremstilling, landbrug, videnskab og kultur.

I dag henviser præsident Trump udtrykkeligt til Det Amerikanske Økonomiske System som sin politiske programerklæring. Bortset fra Lyndon LaRouche og hans bevægelse, så er der ingen i det 20. århundrede, der har identificeret det Amerikanske Økonomiske System som værende dét princip i vores historie, der fuldstændig adskiller os fra Det britiske Imperium. Trumps plan om at genoplive den produktivitet, vi har mistet i de seneste 50 år, siden mordet på JFK, og hans beredvillighed til at samarbejde med Kina og Rusland om skabelsen af en ny, økonomisk orden, vækker rædsel i briterne. Trumps præsidentskab udgør en trussel mod selve Det britiske Imperiums eksistens. De ved, der ikke er plads til deres Imperium i en ny, international, økonomisk orden på denne planet, og de vil ikke dø uden kamp.

Lær om Lyndon LaRouches fremsættelse af det Amerikanske System, kendt som de Fire Love til USA's omgående redning, gennem viste videolink, ([dansk tekst her](#)) og gå med i LaRouche PAC (Schiller Instituttet, DK!) for at skabe en ny æra for menneskeheden, *uden* Det britiske Imperium.

Offentliggjort den 24. jun. 2017.

USA tilslutter sig Bælte & Vej – Ideer flytter verden!

Leder fra LaRouche PAC, 23. juni, 2017 – Fire begivenheder i løbet af de seneste par dage har vist, at USA nu responderer til det krav, Lyndon og Helga LaRouche fremsatte for tre år siden: USA tilslutter sig den Nye Silkevej.

* Den 22. juni mødtes Kinas udenrigspolitiske top-regeringsperson Yang Jiechi med præsident Trump, der sagde, at USA er villig til at samarbejde om projekter relateret til Bælte & Vej Initiativet;

* Den »9. Amerikansk-kinesiske Dialog mellem virksomhedsledere og tidligere seniorregeringsfolk«, sponsoreret i fællesskab af USA's Handelskammer og Kinas Center for Internationale Økonomiske Udvekslinger, mødtes i Beijing den 20.-21. juni og erklærede i en fælleserklæring, at »begge sider aftalte, at de to lande kan indlede fuldt samarbejde under 'Bælte & Vej' initiativet og gennem flere andre midler«. De aftalte at holde en fælles konference om Bælte & Vej inden for de næste 12 måneder;

* i San Francisco mødtes 200 kinesiske og amerikanske regeringsfolk og repræsentanter for infrastrukturselskaber i »Forum 2017 for Amerikansk-kinesisk Transportsamarbejde«, hvor den kinesiske konsul sagde, at »Kinesisk og amerikansk samarbejde på infrastrukturfronten er klar til at blive det nye fokus i de to landes handelsengagement«;

* i Detroit Michigan var 3000 mennesker proppet sammen i Cobo Center den 20.-21. juni til en konference, sponsoreret af Ali Baba-direktør Jack Ma. Michigans viceguvernør Brian Calley, der talte ved arrangementet, sagde om handel med Kina: »Det er

den traditionelle win-win-situation.« Ma sagde til forsamlingen: »Hvis I går glip af Kina, går I glip af fremtiden.«

Under en diskussion af disse historiske begivenheder i dag bemærkede Helga Zepp-LaRouche, at vores organisation har kæmpet for, at USA gik med i den Nye Silkevej, i mindst tre år, siden udgivelsen af *EIR*-rapporten, »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«. »Først var vi de eneste«, sagde Helga, »men nu er det blevet almindeligt. Vi bør høste anerkendelsen – tænk på, hvor mange arrangementer, vi sponsorerede, i hele verden, for denne idé. Dette viser, at ideer virker!«

»Folk bør bestemt være optimistiske«, understregede hun. »Hvis dette udvikles yderligere, så kan alle problemer løses. Gå ud med en optimistisk rapport til befolkningen – vores politik virker!«

Foto: *USA's præsident Donald Trump møder Kinas statsrådgiver Yang Jiechi i Det Hvide Hus torsdag. (Photo @ChinaDailyUSA / twitter)*

**Trump vil samarbejde med Kina
om Bælte &
Vej / Indsats for
Glass/Steagall optrappes:**

LaRouche PAC Internationale Webcast, 23. juni, 2017

... Ifølge det Kinesiske Udenrigsministeriums rapport om mødet, responderede præsident Trump til denne udtalelse fra rådgiver Yang ved at sige, at han – præsident Trump – ville være åben over for at samarbejde med Kina om Bælte & Vej Initiativet og hermed relaterede projekter. Han sagde, han er tilfreds med de positive fremskridt, der er sket i de kinesisk-amerikanske relationer, siden sit møde med præsident Xi i Mar-a-Lago. Og han meddelte, at han planlægger at besøge Kina inden for det næste (nuværende) år.

Matthew Ogden: Med mig i studiet i dag har jeg Paul Gallagher, redaktør for *EIR's* økonomiske stof, og som har været meget aktiv i Washington, D.C., i den eskalerede kamp for genindførelsen af Glass/Steagall og resten af hr. **LaRouches Fire Økonomiske Love** i Hamiltons tradition. Han har mange opdateringer til os på denne front. Og via video har vi Diane Sare, LaRouche PAC Policy koordinator for New York, med os fra Manhattan. Hun har netop skrevet en artikel med titlen, »*Gullivers rejse til Manhattan! Kun LaRouches Fire Love og Kinas Bælte & Vej Initiativ kan løse Manhattans infrastrukturkrise.*« (*EIR*, 23. juni). Som vi alle ved, venter »Helvedessommeren« forude i New York City, mht. transportinfrastruktur.

Jeg vil straks begynde med nogle meget signifikante udviklinger i kampen for at bringe USA ind i den Nye Silkevej, ind i Kinas Bælte & Vej Initiativ. For det første vil jeg rapportere direkte, at *Xinhua*, et kinesisk nyhedsmedie, rapporterer, at præsident Donald Trump i går mødtes med Kinas statsrådgiver Yang Jiechi i Det Hvide Hus, og til statsrådgiveren Yang sagde, at USA er villig til at samarbejde

om projekter relateret til det kinesiske Bælte & Vej Initiativ. De to havde dette møde i Det Hvide Hus som en del af statsrådgiver Yangs besøg til Washington; dette var et møde på højt niveau. Og, iflg. nyhedsrapporter, sagde Yang til præsident Trump, at Kina var meget tilfreds med, meget glad over og satte meget stor pris på det faktum, at Trump-administrationen havde besluttet at sende en repræsentant på højt plan – Matthew Pottinger – til at deltage i Bælte & Vej Forum i Beijing i sidste måned. Vi har rapporteret, at denne repræsentant for USA var en beslutning i sidste sekund fra Trumps side, og at det var en meget god beslutning. Rådgiver Yang sagde også til Donald Trump, at Kina ville være villig til at arbejde sammen med USA om Bælte & Vej Initiativet. Ifølge det Kinesiske Udenrigsministeriums rapport om mødet, responderede præsident Trump til denne udtalelse fra rådgiver Yang ved at sige, at han – præsident Trump – ville være åben over for at samarbejde med Kina om Bælte & Vej Initiativet og hermed relaterede projekter. Han sagde, han er tilfreds med de positive fremskridt, der er sket i de kinesisk-amerikanske relationer, siden sit møde med præsident Xi i Mar-a-Lago. Og han meddelte, at han planlægger at besøge Kina inden for det næste (nuværende) år. Dette blev bekræftet af udenrigsminister Rex Tillerson i en pressekonference, han holdt onsdag. Præsident Trump rapporterede ligeledes, at han ser frem til igen at mødes med præsident Xi Jinping ved G20-topmødet i Hamborg, Tyskland, i juli måned. Det var første punkt, og det er naturligvis en meget signifikant udvikling.

Det andet punkt er, at der samtidig, dagen før dette møde mellem præsident Trump og statsrådgiver Yang, var en møde på højt niveau mellem tidligere kinesiske regeringsfolk og amerikanske erhvervsledere på højt niveau, i regi af et bilateralt eller fælles møde, der fandt sted mellem USA's Handelskammer – der repræsenterer førende, amerikanske erhvervsinteresser – og Kinas Center for Internationale Økonomiske Udvekslinger, der er en regeringstilknyttet tænketank med base i Beijing. Under dette møde udstedte disse

to grupper et fælleskommuniké, der promoverede fælles samarbejde mellem USA og Kina.

Her følger resten af webcastet på engelsk:

So, I'm going to put on the screen here a picture of this meeting that occurred [Fig. 1]. As you can see, it's the 9th U.S.-China CEO and Former Senior Officials Dialogue; jointly sponsored by the U.S. Chamber of Commerce and the China Center for International Economic Exchanges. What the joint communiqué

reports is that not only would the U.S. businessmen be interested

in joint cooperation on the Belt and Road, but they would also be

interested in cooperation on building U.S. infrastructure here domestically. So you can see here a direct quote from their communiqué. This is under the subtitle "Strengthening Investment

Cooperation Under the Framework of Belt and Road Initiative and

Through Other Means." So, here's what it says:

"Investment is an important driver of China-U.S. trade relations and the growth of the two economies. There is great potential for the two sides to further expand mutual investment.

China's Belt and Road Initiative, which has spurred investment in

infrastructure building, will considerably broaden the space for

Chinese and U.S. investment and open many opportunities for Chinese and U.S. companies to cooperate in third countries.

Significant participation by U.S. companies, including in partnership with Chinese companies, can make new contributions to

the furtherance of China-U.S. economic and trade relations.

In

certain areas, U.S. companies can offer the world's best technology and management capability, thereby helping to insure

smooth and efficient completion of Belt and Road projects. Infrastructure building in the U.S. will generate an enormous need for investment, and the new U.S. administration has indicated that this is a major priority. China has strong capabilities and cost advantages in infrastructure building, including the building of urban roads, expressways, fly-overs, high-speed rail, and ports."

It goes on to say: "Chinese companies and financial institutions are ready to contribute to this effort through financing and through the provision of goods and services. Chinese investment in certain areas of U.S. infrastructure development has the potential to help strengthen business relations between the two sides, and in some cases, speed up completion of the needed projects at lower cost and with greater

efficiency. Both sides agreed that the two countries can engage

in full cooperation under the Belt and Road Initiative and through a number of other means, including the Asia Infrastructure Investment Bank, the World Bank, and other multilateral investment and financing institutions."

Then it has a subtitle: "Agreed Action"

"Within the next twelve months, the CCIEE and the U.S. Chamber of Commerce will organize a conference on the Belt and Road in China or in the United States; which will allow the Chinese side to brief the U.S. side on the Belt and Road plans,

including initiative content, current progress and projects that

might be appropriate for U.S. company participation, including in

partnership with the Chinese companies. The U.S. side will brief

the Chinese side on the latest infrastructure developments in

the

United States and share reflections on pathways for Chinese companies to participate in U.S. infrastructure revitalization initiatives.”

So, this is a very important development. And now, third, here’s an article from {China Daily} which reports on a rather extraordinary forum that happened in San Francisco yesterday, which was titled “2017: U.S.-China Transportation Cooperation Forum.” Before I get to the next slide, just see here, the beginning of the article. It’s titled “Chinese Builders Wanted

in the U.S..” The beginning of the article says, “Chinese infrastructure techniques are urgently needed to rehabilitate America’s poorly maintained and in some cases dilapidated bridges

and road system, industry experts from both countries agree.

The

fact that the U.S., the world’s most economically and technologically powerful country, should import fast-train know-how from a developing China, reflects a new normal for China-U.S. cooperation and communication.” Then, the article quotes Chinese Consul-General to San Francisco Luo Linqun, who

gave the keynote. He said, “China and the U.S. cooperation on the infrastructure front is posed to become the new highlight in

the trade engagement between the two countries. California along

with its neighboring states has especially close trade relations

with China,” he added. “The import and export volume between this

region and China has mounted to more than \$201 billion in 2016.

The One Belt, One Road Initiative was conceived in China,” he added, “but it provides a global platform for economic development for all the countries participating.”

So clearly, all three of these are extraordinary developments, highlighted by this meeting in the White House, where Donald Trump said – according to Chinese reports – that the United States would be happy to participate in the Belt and Road Initiative. This is clearly coming along very rapidly; and as Helga LaRouche said when she was briefed on these developments earlier today, she said “Remember, it was only three years ago, in 2014, that the LaRouche movement put out the call for the United States to join the Silk Road.” I think you can remember the pamphlet that was printed by the LaRouche Political Action Committee that was called “A Hamiltonian Vision for the Future of the United States: The United States Joins the New Silk Road.” But Helga LaRouche said, at that point – 2014 – this idea was almost unheard of. But now, as you can see from these developments and otherwise, this initiative has really gained prominence and is becoming a dominant reality. It is very urgently needed. “We’ve seen a very significant victory,” she said, “on this front; and we should recognize it as such.” She said, “I think an appropriate for this is ‘Ideas Matter; Ideas Shape History’.” I think you can really expect the consolidation of this with the meeting between Trump and Xi at the G20 summit in July. And I think we can also see some dramatic developments between the potential for a bilateral meeting – and this is becoming more solid as the days go on – between Trump and Putin. But, as the lead article on the LaRouche PAC website states very clearly today, although it’s widely expected that President Trump and

President Putin will meet for the first time on the sidelines of this G20 summit, it's very clear that the opponents of this world-changing event of the United States-Russia-China cooperation, are doing everything they can in an hysterical fashion, to try to undermine this before it ever happens, to force the cancellation, to cause it to become totally hostile, or to cause there to be no positive progress that can be made out of such a summit. You see this crazy Russian sanctions bill that was rammed through the Senate 98-2; you can see the efforts by the U.S. forces shooting down this Syrian jet over Syrian territory, which has the potential to develop very rapidly. This forced the Russians to again terminate the non-confliction hotline between the United States and Russia. You can see Steve Mnuchin's efforts to levy new sanctions against 38 Russian and Ukrainian firms and individuals. Then you can see this F-16 that buzzed the military aircraft that was carrying Russian Defense Minister Shoigu. All of these are very dangerous, and are obviously planned to try to derail any potential for a positive relationship between the United States and Russia. One only has to read this hysterical article in the {Washington Post} today, "Obama's Secret Struggle to Punish Russia for Putin's Election Assault," which only continues this false narrative.

PAUL GALLAGHER: Not so secret.

OGDEN: Not so secret. So, that gives you a picture of where we stand, but a very optimistic picture, as Helga LaRouche

underlined; if we see in terms of the potential for this United States New Silk Road, New Paradigm consolidation. But it's very urgent that this happen as well. That was why I asked both Paul and Diane to join me on the show today. First, I'd like to ask Diane to go through a little bit of what you have in this article. As I said, it's titled "Gulliver Travels to Manhattan! Only LaRouche's Four Laws and the Belt and Road Can Save Manhattan Infrastructure Crisis." So Diane.

DIANE SARE: Sure. I was inspired, if one can call it that, by my attendance at a Cranes, New York real estate conference, where they had three panels. The way it was billed was that – and they had the CEO of the Port Authority, and the building trades union, and Staten Island and Brooklyn. And given what's about to happen here, which people may or may not be aware of, basically we are at a total breakdown point in the greater Manhattan area. During the day in Manhattan, you have about 3.1 million people; at night, it's about 1.8 million. There's something between 1.5 million and 1.8 million who commute into the city to the island of Manhattan on a daily basis. That's a very large traffic flow. Penn Station handles about 650,000 people a day; I think that's triple what it was built for. Similarly, every other major transit point, whether it's coming in from Long Island and Brooklyn across the East River, or coming in from New Jersey on the western side, everything is completely overloaded; at or well above capacity. So now, the system

itself

is anywhere from 70 to 100 years old, and very little maintenance

or repair or upgrading has been done. We're using switching systems which were built before World War II largely; I think they've modernized one line so far, and another one will be done

in a few years. It really is insane.

So, I went to this conference, because starting on July 10, since there were two train derailments in early April in Penn Station on the tracks there, they've decided they cannot put off

repairing those tracks. But of course, to repair tracks, then you cannot use them while you're repairing them. They're saying

they're going to have to reduce the traffic coming in from Long

Island by 20%; I don't know what the percentage is from New Jersey, but it's probably something similar or greater. I know

the commuter routes from Essex and Morris Counties, which include

commuters coming in from Pennsylvania who go to various places and then take a train into Penn Station, that's all going to be

rerouted into Hoboken; the PATH system which is also overloaded.

At any rate, these repairs start on the 10th of July, and they're

going to be going on for at least six weeks or longer. Who really knows, frankly?

There's no redundancy. This is a system that any section of it that you shut down, if you're talking about transit points that are already functioning or not functioning I should say, at

over capacity. And you're going to add 20% more traffic, or 30%

more traffic, or 50% more traffic to it; you could have a total breakdown of everything. None of the plans I've seen so far really are adequate. I don't know what they're going to do as they get closer; maybe they're going to have to have people come into work on rotating shifts, people's hours are going to change, I don't know. But at any rate, I was hoping that this conference might address it. What I heard there – and it's not as though these speakers were completely incompetent or were not aware of the crisis in some way – but what you saw was that people's thinking has been so warped. One, as I said in the article, by this Bertrand Russell legacy that there's no such thing as a creative idea, or a new idea; but that everything is an algebraic system of linear deduction. Of course, from that standpoint, you could never conceptualize where this region should be in 50 or 100 years. So, the things that they were proposing be done, like turning Rikers Island into a part of LaGuardia Airport – LaGuardia Airport, as people may know who have travelled into New York, is very much overloaded. They don't have the space for the number of flights that are coming in, and they're projecting that by 2030 there will be another 30 million people per year trying to fly into the city. So, how do you handle this? They said, well we need 75 more flight operations per hour. Taking over all of Rikers Island for this and a new wastewater treatment

plant,
only gives you an increase of 30 more flight operations per hour.
So, why would you do that? What is the point of investing in something that doesn't even meet either the current needs or what
you are projecting? It's really insane. So, you have that factor; and the other factor is the funding, which I think Paul
may deal with more; but the idea that everything can only be done
through public-private partnerships. As people know, my colleague Bill Roberts has an article in the same issue of {EIR}
about the Soo Locks, where of course they figured out in 1986 that this is a key transshipment point for coal and other things
in the United States; and they really needed to be repaired and
modernized. So, this was approved in 1986, but they concluded that you'd only make back 75 cents on the dollar of what was invested. Clearly by Bertrand Russell-type methods, where it's
all linear, because if you cause 11 million people to be unemployed, which is what would happen if this thing wasn't done,
that's not taken into account.
Similarly, the speaker at this conference from Brooklyn, showed pictures of the damage from Hurricane Sandy, which were horrific; I was here in New Jersey when that occurred. We didn't
have electricity for about two weeks; it was very damaging, very
devastating. There were several proposals made in 2009 at a conference in Manhattan for storm surge barriers. My favorite was a five-mile one that went from Sandy Hook in New Jersey to the Rockaways. So you go across the whole area before you

even

get to Staten Island, and it would have an underground tunnel and

it would have gates that came up; but normally the ocean would be

flowing through. I think that would cost something like \$6 billion. I can see these silly accountants with their mathematical methods saying \$6 billion, what's the profit?

Well,

how about saving \$80 billion? \$6 billion versus \$80 billion in

damage when you get one of these storms. But nonetheless, they

decided not to build it, and we got what we got with Hurricane Sandy. So, because of the way people think in terms of worshipping money, as opposed to seeing money as a means of credit generation, or as a means of figuring out how to measure

the cost of an improvement that you need; which will lead ultimately to the increase in the productivity of your population.

What does it mean when you say we want our standard of living to be higher? Well, that doesn't mean having seven television sets in every room as opposed to one, or something like that. When you say the standard of living, we mean things

like life expectancy, being free from disease, being better educated. How many Americans speak only one language, and maybe

that's an exaggeration to say that Americans even speak a language. Many people now do not have a very good command of the

English language, which is our language in this country. In other words, how many Americans know how to read music? How many

Americans have conducted basic scientific experiments in school;

have ever tried to make a painting or a work of art or write a poem? In other words, by standard of living you mean that there's a life expectancy which allows for a young person to be

educated to the age of 22, 25, 28; and then that person has an adult lifespan in which they're still developing and learning. You can get human beings developing a quality of genius which contributes to the future for all mankind.

The only reason for money, is to create a situation where you can think in those terms. That the people living 100 and 200

years from now will live longer, be healthier, be better educated, and be better; which is what you would want. Who really wants to be the best of all time? That means, in effect,

that your life is meaningless, if everything coming after you is

going to be worse than you. So, that's the point of economy; but

none of these people was thinking that way at all. It really struck me that here we are sitting on potential complete chaos;

you already had two weeks ago, there was a subway that got stuck,

and it didn't have air conditioning because the power was out.

So you had people packed in this car, and the temperatures were

getting to 100 degrees, it was like a sauna in there. No one could move for 45 minutes and they were on the brink – as you might imagine – of getting completely panicked. Happily, no one

had a heart attack or other medical disaster, but it does make people nervous. A few days ago, another subway car was stalled

out, so people went out the back exit and got down on the track

and started walking to the station. That's extremely

dangerous.

What happens if you lose all order because people just panic because they don't know if they're going to reach their destination? They don't want to be stuck in a subway for hours

on end. We're really on the brink of a situation like that. People would be prepared to tolerate hardship if they knew that

there was a plan to actually address it.

For example, if President Trump, as a result of his dialogues with Xi Jinping and President Putin, were to say "Look,

we actually think the Bering Strait tunnel should be built within

the next decade; and we're going to launch a crash program with

China and Russia to develop high-speed rail corridors across the

United States. So that Manhattan really should be connected with

Paris; and that's something that will happen. I'm going to initiate that in my Presidency, and it's something that will be

completed during a future administration." Now knowing Trump, he'd probably say "Well, it has to be done within my first term."

But at any rate, what would that mean for Manhattan? What kind

of infrastructure would you want to have in place? If you had high-speed rail connecting Washington D.C., Philadelphia, Manhattan, New York City, and Boston, then you would know that you might have a free flow of people in the entire northeastern

coastline – this huge metropolitan area – because you're talking about taking an hour to travel from D.C. to New York. So, what does that mean? What do you want New York City to look

like under those circumstances? Maybe we have to consider taking advantage of this massive 22% of New Jersey's land areas in the Pine Barrens, and convert part of that into a large city where part of the population of New York City could be relocated, while you build something which is actually appropriate. But no one is thinking in this way. Apparently, plans have been made, as we know with the Soo Locks, plans have been made. There are engineers who are highly competent who are aware of these things, who know that there are limits on the life expectancy of cast iron and things like that. They may have long life expectancies, but there is a point at which things begin to corrode and things like that. So, plans have been made, plans exist. But where do you get the funding to implement it? What is the magnitude of these plans? If the population were aware that such a thing existed, that is was going to be set into motion, then people would be prepared to put up with a certain amount of hardship; probably very happily, knowing that their children were going to live in a much more beautiful and functioning location than we currently do now. So, this is the battle. And I think Matt, what you reported just at the beginning of this show, in terms of the commitment of President Trump to work with the Chinese, the commitment of the U.S. Chamber of Commerce explicitly to collaborate with the Belt and Road Initiative; this is extremely promising, and should absolutely be promoted.

OGDEN: Well, I think those scare stories you have from New York City should probably encourage people that this is a rather urgent initiative. I know from talking to Paul, that you have a few more scare stories that you might want to share with us. I'm going to just let you go through a few of those also.

GALLAGHER: Well, I'm going to come back to this. I wanted to just briefly sketch the fight around Glass-Steagall; but I'm going to come back to this in particular on the character of the PPPs – public-private partnerships – as actually “poison pill policy,” which is really threatening this entire potential for collaboration, China-U.S. collaboration both on the Belt and Road, and also starting with the Bering Strait Tunnel. Also in regard to infrastructure in North America and infrastructure in the United States.

But on Glass-Steagall, let me just indicate, you have a very stark comparison in terms of infrastructure investment between the United States and China. In the United States, about \$300 billion is invested in infrastructure every year, and that is, every school, every hospital, every road job, every subdivision's new sewer and water and optical fiber, and so forth – that is absolutely everything, public, private, local, Federal, amounts to about that much investment. In China, the four major state banks which provide the credit for the infrastructure breakthroughs that have been made in China, those four banks issue about \$140 billion worth of credit annually for high-speed rail in China alone. And just that form of advanced

infrastructure and just that public investment by those four national banks: the Exim Bank, the China Development Bank, the other China policy banks, as they're called. That investment in just high-speed rail is half of the total investment made by the United States – public, private, in every form, on every kind of infrastructure and every public band-aide that's put on, and claimed as infrastructure, every year. In addition, those banks in China have invested and committed \$300 billion just in the three years since the Belt and Road Initiative of President Xi began to take off, and that \$300 billion invested and committed by those banks is outside China. So that's going on simultaneously with the large-scale investments in completely frontier, including things like maglev subways, in the major cities of China, and there are many, many, many major cities in China as people know. So this is widely in the financial press in the United States and Europe, the old imperial liberal order defends itself by saying, "This credit issuance of China can't possibly be sustained. There will be a tremendous, earthshattering collapse of all of this infrastructure credit, because the banks – it has dwarfed even what the Federal Reserve has done for the banks here, and for a good purpose, and it can be sustained; it'll all blow up." There is a very fundamental difference here, though,

in that China, for the last 20 years has had bank separation; it has many shadow banks, it has a lot of investment companies involved in broker-dealers, but they are completely separated from the both private commercial banking system, which they want to build up further, and also from this kind of public banking. So that these banks are not involved in the \$550 trillion derivatives exposure of the banks in London and New York. These banks are not involved in securities speculation. They are able to handle bankruptcies; they're able to handle non-performing loans when they appear in various sectors as the economy develops. So, Glass-Steagall, although they don't call that law "Glass-Steagall" in China, that bank separation is important to what they are able to do and the fact that they've been doing it now for 20 years on a level of spending nearly 9% of their GDP on new infrastructure every year, for more than 20 years. Compare that to the United States, which spends about 1.3% of its GDP now on infrastructure annually. They've been able to do that, and keep it up. Now, we've been fighting for Glass-Steagall in Washington. It's really taken on much more of the characteristics of a good brawl, in the recent weeks. It's become a big public fight, for one thing, where you have on the one hand, especially for the last two months, three months, – on the one hand, you have all

the financial press and the major national {Wall Street Journal, Washington Post, New York Times}, running all kinds of editorials and op-eds on why Glass-Steagall is not necessary, why it's terrible, why it's completely outdated; it was only repealed 20 years ago, but it's completely outdated, practically a relic of the Middle Ages, why it didn't have anything to do with the crash in 2008, and so on and so forth. You have that going on, you have think tanks in Washington, like Heritage Foundation and American Enterprise Institute running whole events which consist of nothing but examining Glass-Steagall. I went to one recently, at the American Enterprise Institute, where six different speakers were attacking Glass-Steagall. The only person in the room who was fighting for Glass-Steagall was me, and I was not one of the speakers. So you have these kinds of attacks on it, but also the sponsors. The main sponsors of the House bill, Marcy Kaptur (D) of Ohio, Walter Jones (R) of North Carolina, the Republican main sponsor, have started to really fight publicly. They had a public press conference when they introduced the bill three and a half months ago with 25 sponsors. They now have about 55 sponsors as a result of fighting for it publicly since then. This is a much faster rate of getting sponsors onto the bill than was the case in the last session, where eventually there were about 85 sponsors after two years of work. But in this case, the

week before last they had a congressional briefing for the staffs of Congressmen throughout the House, about somewhere between 35 and 40 other Congressmen sent their staffs to this briefing, so it was really quite a packed event in one of the office buildings, to take notes and report back to their Members of Congress. And not only Kaptur and Jones, but also experts from the AFL-CIO, from the Americans for Financial Reform, from Public Citizen; Nomi Prins, an independent, former investment banker and author on banking, independent expert – they all testified. And this is causing a tremendous amount of discussion throughout the House in particular. On the Senate side, the leading sponsors have all made it a point to draw out the Treasury Secretary Steve Mnuchin, and make it clear that what he was advising Donald Trump to do during the campaign essentially, was not the real Glass-Steagall or anything like it; but rather Mnuchin's advice to Trump during his campaign, was to talk about Glass-Steagall while Mnuchin privately was designing something which was really Wall Street deregulation like the bill that recently passed the House. So the fact that they have really broken Mnuchin down on this and made him say "No, no, no, I don't believe in anything like separating commercial and investment banking." This has also dramatically clarified issues for people in both the Senate and the House. And secondly, we have begun to get close to the

mobilization of large organizations, large trade unions, coalition organizations like Public Citizen, and in this I don't mean them endorsing Glass-Steagall, I mean them mobilizing their hundreds and hundreds of thousands of members to demand this from Congress. We've come very close to getting to that stage, and in particular you saw last week a broadcast that Public Citizen ran on their Facebook page with Rep. Marcy Kaptur, in which they were motivating and calling on their reportedly 400,000 members to go after Congress to get this. So the objective is to get from the 55 sponsors now to 100 – fast. Because it's not so important in the Senate, to pile up a lot of sponsors – there are only a 100 Senators. It's very important in the House, when the leadership of both parties is against Glass-Steagall, which they are: Both the Republican and the Democratic leadership do not want to see it; the Democratic leadership wants to cling onto this failed Dodd-Frank Bill, and pretend that Obama came up with something nice there. And the Republican leadership wants to give Wall Street every kind of deregulation that they've ever asked for. So in that situation, it is crucial to get to 100 sponsors. This is the stated objective of the major sponsors in the House and when they do that, then they really want to go public and start to hold the kind of press conferences and press bugging of other Members which will get widely covered in the media and

really make this into a bigger brawl.

So that's just an indication of some of the things we have been getting going. And one of the arguments that Jones and Kaptur have started to use, for example when they – I didn't mention this, but they also went to the Rules Committee when it

was marking up this crazy Republican deregulation bill called the

"Financial CHOICE Act." They went to the Rules Committee with an

amendment that said, strike CHOICE Act, take it away, and put Glass-Steagall reinstatement in its place, and that's our amendment." So they got to make a fight in front of the Rules Committee on that.

But they've begun to make the very coherent argument that not only did Glass-Steagall's elimination lead directly to the crash in 2008; there's no need to go over this now, it's the most

obvious thing in the world to most thinking Americans. It's like

the guy who ate nothing but McDonalds food for four months and after four or five months his organs were failing, he was catastrophically obese, he was near death! And this is like saying "there was no connection, there were other factors that brought this guy into this condition. It wasn't the McDonald's

Big Macs that he was eating." That's what it amounts to to tell

Americans that less than 10 years after getting rid of Glass-Steagall, the whole banking system blew up simultaneously,

which has never, for all of the major banks to be bankrupt at the

same time, as Ben Bernanke admitted they were, has never happened

in the entire history of the United States. It took less than 10

years without Glass-Steagall to bring that about. So they also are now arguing that the period in which Glass-Steagall was in effect, which is also the period in which the biggest infrastructure investments in new infrastructure in the United States were being made, from the '20s, up through the end of the '60s and into the '70s, that that was a golden era of productivity in the United States. We had a banking system then, which concentrated not only on loaning to – but you see it in many examples of the history of that period – concentrating on making commercial and industrial loans to businesses for expansion and for participation in major projects. You don't have that kind of a banking system without Glass-Steagall; instead, you have a banking system which wants to underwrite bond issues for only the biggest corporations, with which they can play around with their stock prices and so on. And it brings the entire economy down. It gets us right back – and they're making now the right argument and very powerful argument, that if we want to rebuild the United States, and particularly build new, frontier new infrastructure in the United States, we have to have a commercial banking system which is separated from securities broker-dealing and speculation in the derivatives markets; and which is concentrating on household lending and commercial and industrial lending to the companies participating in these great projects. Now, public-private partnership is, again, back to Treasury

Secretary Mnuchin, the conference that was held in Washington last week, SelectUSA, which was a conference trying to get foreign investment in the United States. So this is the Treasury

Department; you've already given the context for this, along with

what Diane reported, in terms of the imminent potential, absolutely imminent potential for large-scale investment, particularly from China in an infrastructure build in the United

States. Instead, what the Treasury Secretary went there and offered was, he said: We want this kind of investment and public-private partnerships are critical.

Suffice it to say, never in the United States has a major infrastructure project or major new element of the infrastructure

of the United States, {never} has such a thing been constructed

with a public-private partnership, let alone by private investment alone. The Transcontinental Railroad was by no means

a public-private partnership. And these things simply don't work. The investors in them want their capital back in 10 years,

and they want 10-12% rates of interest in their invested capital

during that 10 years. Well, that means they want it back, if it's anything major, while the thing is still not finished, and

still not being used to a full extent; and they want to absolutely rob the public taxpayers whose money is going into such a project. It simply cannot work, and it will sabotage foreign investment in new infrastructure building in the United

States if this method is used.

We have a threadbare public investment in infrastructure now. What President Trump has spoken about, the time has run

out

for him and for the Congress to implement it. They have to now

create, immediately, a National Bank on the order of \$1-2 trillion in capital, in the way that Alexander Hamilton and his

successors in the American System built such National Banks starting in 1790, through the 19th century. They have to create

such a bank {now}, so that there is a credit institution here, to

cooperate with the credit institutions like those in China that I

was discussing earlier.

Otherwise, we are really facing disaster. I'll give you an example: I went to a Congressional hearing yesterday and talked

to some of the witnesses who were involved in exactly trying to

organize some of the infrastructure developments that Diane indicated are so needed in the New York area. One of them is a

bridge over the Hackensack River near Secaucus, New Jersey, called the Portal Bridge, which is 108 years old. It was designed in the 19th century, completed in 1910. It has ships go

under it by splitting the bridge, but opening as a drawbridge. All of the rail traffic, freight and passenger, between Florida

and Massachusetts goes over that bridge – all of it! And that bridge, when they open it to get a ship go through, when they try

to close it now, 9 times out 10, according to the fellow who spoke to me there, 9 times out of 10 it doesn't close properly,

so that rails don't align. And they then send workers out on the

concrete abutment of the bridge with sledgehammers, and they hammer at the iron trusses of the bridge to get the rails to align.

All that it would take is for them to be able to get them to align, once, and as he estimated, that would be a single-point loss of potentially 10% of U.S. gross domestic product. Right there.

And then you have, in the Poe Lock, the potential failure of the Poe Lock between Lake Superior into Lake Huron, and the whole

Mesabi Iron Range, and all of the ships which are carrying all of

the strategic metals, the iron, the coal coming out of Northern

Minnesota, Ontario, the Mesabi Range, all of that would be stopped: another 10% of the gross domestic product of the United

States would be frozen and they estimated up to 11 million jobs

would be lost.

So you say, "well of course, they're replacing this bridge at Hackensack," but actually, they're not! They don't have the

funds! They have a plan, it's all worked out, it's engineered,

but the replacement is not under way.

So you have here, the makings of a movie you could call it, a suspense thriller: "The Bridge over the Hackensack River."

But

with 10% of the U.S. economy hanging on the guys banging those rails back into place, but there is not any funding arranged to

replace that bridge. And you can multiply that for all the other

things that have to be done.

We're very far from the frontier, national high-speed rail network, nuclear desalination plants, the Western water

management systems, – we're very far from the frontiers in space infrastructure that we have to be building. We're actually threadbare in terms of just continuing to use, and have an economy, what we already have. So there's no time at all left, for these wonderful prospects by the discussions with the Chinese now at the highest level, between President Trump and one of the top people in the Chinese government, State Councilor Yang Jiechi, for these wonderful prospects to be backed up by the institution which issues credit for the United States, a Hamiltonian bank for investment. It must be formed. It must come out of the Congress with the drive from the White House in order to get it done.

OGDEN: As you said, time is running out: We're five months now into the Trump administration, and you highlighted the role of Steve Mnuchin: I think this continues to be a very bad element in the Trump administration. And the kind of support that Trump gained from his support for Glass-Steagall during the Presidential election campaign, is something that has now – that has to become visible. That has to become a visible, vocal, sort of element from the population, from the constituency. And I just want to put on the screen the URL that we have for the mobilization that we have for H.R.790: That's the bill that's in the House, the "Return to Prudent Banking Act" –

GALLAGHER: The Glass-Steagall bill.

OGDEN: Which was introduced by Marcy Kaptur and Walter Jones. This is the return to Glass-Steagall. As you can see,

this is the website: <http://lpac.co/hr790> And I think that this goal of reaching 100 cosponsors in a very short amount of time, is a very tangible goal that we can mobilize for, along with this vision of, the United States joining the New Silk Road. But Paul, as I think you just laid out very clearly, that is impossible without Glass-Steagall. You cannot set up the kind of national credit institutions, the national banking credit institutions that would channel that kind of joint investment into this infrastructure in the United States, without this critical first step of the return to Glass-Steagall. One thing I wanted to ask you about, Paul, is just the prognosis on how close we could be to another disastrous blowout of the trans-Atlantic banking system. I know Nomi Prins did an interview a few months ago with you, where she highlighted a few of these things with the corporate debt bubble. But that's something that Marcy Kaptur cited in her testimony to the Rules Committee, and I think that element of urgency is also necessary to put in here.

[<https://larouchepac.com/20170319/interview-nomi-prins>]

GALLAGHER: We don't know how much time, because it's impossible to put a finger on a date when a really huge and increasing unproductive debt bubble, in this case, as Representative Kaptur identified, the corporate debt bubble in the United States, when it's going to blow up. But, the size of corporate debt in the United States has doubled in seven years,

from about \$7 to about \$14 trillion, with really the great majority of that tremendous debt expansion being used for what they call "financial engineering" by large companies: Meaning buying back their own stock, mergers and acquisitions, finding ways to increase the dividends they give to their stockholders, increasing their own executive compensation – all of this kind of financial engineering has used in various years up to 80-85%

of this new corporate debt.

What has really suffered in the process has been business capital investment and the commercial and industrial lending, which it depends on. So that that tremendously expanding bubble

has stopped expanding. And this has been noted rather suddenly,

by everybody from the IMF to individual bank research teams, since April of this year, that suddenly that tremendous expansion

has stopped; as happens with an immense bubble that's about to explode, and it started to shrink. And there was a report put out by UBS bank in Switzerland about two weeks ago which caused a

certain amount of alarm, because they found that what they call

the "credit impulse," had gone negative in the last six months

– they're talking globally now – meaning that the second derivative, the rate of the rate of growth of business lending around the world had suddenly in the last six months become negative. And that is something which virtually always points to

a bubble about to collapse.

This is a very huge one, indeed. The IMF estimated that if interest rates were to go up sharply in the United States, 20% of

all the companies in the United States would default. That's

way

above the rate of defaults on mortgages even at the worst 10 years ago; and the whole thing would come crashing down.

So we need the reorganization of the banking system, urgently, for that reason, also in order to make the commercial

banking side of it proof against this kind of a blowout. And so

you don't have, again, a situation in which the bankruptcy of any

investment bank, let's say, becomes, almost overnight, the bankruptcy of every major U.S. based bank as happened in late September 2008.

OGDEN: I would say, this is real policy. This is what anybody who's serious is discussing right now. And the failed decision by the Democratic Party, for example, to just be the party of resistance, is increasingly proven to be an increasingly

proven to be very ill-advised policy. And I think even Sen. Chris Murphy made some headlines this week where he said:

Look,

none of my constituents are talking about "Russia," when I go home. They're talking about jobs, drugs, poverty. They're talking about exactly what we're discussing here! Hmm, gee, maybe we shouldn't be pumping anti-Putin propaganda all day every

day.

So, I wanted to ask Diane, you know, we've had some surprising reports – or surprising for some – from the streets of Manhattan, where you would assume because of the 24-hour-a-day

anti-Putin propaganda that people are being inundated with, that

this would be the only thing that's on people's minds. But as we

saw, the reality on the ground in New York is the collapsing

infrastructure. This is what people are actually interested in talking about. And we've had some rather surprising readings from the population there in New York and northern New Jersey, in the recent weeks.

SARE: Sure. We've had numbers of teams set up by the roadside in New Jersey or right in the middle of the large sidewalks in Manhattan, with giant signs saying "Defend Trump. Stop Here. Donald can't do it alone, join LaRouche PAC. The U.S. must join the Belt and Road. Russia-Gate Is a Comey Plot!"

And many people are coming up to our tables and we're actually getting a very hot response, much more intense than at any period

since the election, with people coming over saying, "You know, I

thought I was the only one. The propaganda is so intense, I don't dare to say that I supported Trump at my workplace."

We had a very strong response also in Connecticut, Long Island, Jersey and Manhattan per se, where we are getting this type of response.

And I also just wanted to add, in light of this crazy continuing of the story about the alleged Russian hacking which

somehow caused people to change their mind on how they were voting. Remember we did just did have the special election for

Congress, in South Carolina and Georgia, where the Democratic candidates, one of whom I think spent \$33 million or some absolutely obscene amount of money, and still lost the election.

And it's not because the Republican candidates were so brilliant;

it's because the population has really had it and this is where,

if President Trump moves in a very big way, very public way to embrace the Chinese offer, to reinstate the Glass-Steagall Act so

we can have a sane banking system, and to launch some of these infrastructure projects on a Federal basis, you would just see an

incredible upsurge of support. And most of this vicious, including assassination threats and so forth, these attacks on the President, would simply evaporate and the people that persist

would be shown for the paid agents of the British Empire and George Soros that they are.

OGDEN: I think it was clearly said by Helga LaRouche: We have a very significant victory to claim, I think both in terms

of the further consolidation of this idea that the United States

should join the New Silk Road, and the fact that these discussions are now going on at the very highest level between the United States and China. But also in terms of this fight for

Glass-Steagall and as Paul said, this is something that LaRouche

PAC has been directly involved in, on the forefront of leading for year – 2008, 2009? Lyndon LaRouche's call at that time was

for a complete bankruptcy reorganization of the economy. It was

initially the Homeowners and Bank Protection Act and that became

this idea of the Four Laws.

GALLAGHER: August 2007 was the Homeowners and Bank Protection Act.

OGDEN: That's right. So now we're coming up on 10 years! I think that's widely recognized, the leadership that the

LaRouche

movement has played, including on Capitol Hill from the sponsors

of this legislation. So this decision now to mobilize and to really enter into a brawl, the fight is on on that front and we

have a responsibility to pour as much as we can, from around the

country, in mobilizing on that front, too.

I think that's a good conclusion for our webcast here, today. Thank you Diane, for joining us from New York, and thank

you very much Paul for joining me here.

GALLAGHER: A pleasure.

OGDEN: Stay tuned to larouchepac.com and we'll talk to you soon.

**»Gør amerikansk-kinesisk samarbejde om den Nye Silkevej til hjertet af menneskehedens fælles skæbne«
Af Helga Zepp-LaRouche**

Helga Zepp-LaRouche, stifter og formand for Schiller Instituttet, indspillede denne videotale den 16. juni til en Schiller Institut-konference i Detroit, USA, den 17. juni,

2017.

Vi befinder os stadigvæk i den menneskelige races udviklings barndom. Jeg mener, vi er meget heldige at leve og kunne forme fremtiden på dette tidspunkt; men jeg mener, at det mest afgørende aspekt for, at hele dette perspektiv skal lykkes, er: Få det amerikansk-kinesiske samarbejde om de Nye Silkevej til at fungere i den umiddelbart forestående periode.

Download (PDF, Unknown)

Hvad alle lader som om, de ikke bemærker

Leder fra LaRouche PAC, 22. juni, 2017 – Der er en udbredt forventning om, at præsidenterne Trump og Putin vil mødes personligt for første gang, blot to uger og én dag fra i dag, på sidelinjen af G20-topmødet i Hamborg, 7.-8. juli. Dette møde har potentiale til at blive en begivenhed, der forandrer verden. Den russiske senator Alexander Pushkov sagde den 20. juni, at dette møde, hvis det finder sted, vil blive højdepunktet af G20. »Meget vil afhænge af dette møde«, sagde han, og »det er grunden til, at det allevegne imødeses med så store forventninger – fra Tallin til Lissabon, fra Beijing til Kairo«. Jo, det er afgørende vigtigt – og alligevel taler ingen om det! Det »skjuler sig for alle at se«, et begreb, som Lyndon LaRouche ofte har nævnt, fra Edgar Allan Poes historie 'The Purloined Letter' (Det stjålne brev).

Vore modstandere i den britiske imperiefraktion siger absolut ingenting om dette snarlige Trump-Putin-topmøde, fordi de er forfærdelig bange for, hvad der kunne ske dér. For hvorfor

skulle de neokonservative og neoliberale ellers i så mange måneder have løjet, så det driver, om, at præsident Trump og hans medarbejdere på en eller anden måde skulle være russiske agenter? Nu er dette forventede topmøde, der hastigt nærmer sig, så vigtigt, at de nægter så meget som bare at nævne det!

I stedet har de åbenlyst gjort ting, i forsøg på at få Trump-Putin-mødet aflyst – eller, hvis de ikke kan få det aflyst, da at forsøge at sikre, at det bliver ødelagt, og at det blive fuldstændig fjendtligt, så der ikke kan udvikle sig nogen positiv, personlig relation.

Det er baggrunden for, at et sindssygt lovforslag om russiske sanktioner blev banket igennem Senatet gennem et skævt 98-2 flertal for blot en uge siden i dag – og dernæst fejlagtigt benævnt som »Trump-sanktioner« af de løgagtige, britiskkkørte medier – til trods for, at Trump-administrationen er modstander af loven og forsøger at standse den, før den vedtages som lov. Det er også grunden til, at amerikanske styrker nedskød et syrisk jetfly den 18. juni, hvilket tvang russerne til atter at afslutte den hotline, gennem hvilken amerikanske og russiske styrker havde 'dekonfliktet' – altså reduceret risikoen for sammenstød mellem fly og luftskyts i et område ved at koordinere deres bevægelser – deres operationer i Syrien. Det var af denne grund, at Steve Mnuchins Finansministerium den 20. juni gennemtvang sanktioner mod 38 russiske og ukrainske firmaer og individer og herved tvang Rusland til at aflyse et planlagt møde mellem viceudenrigsminister Ryabkov og USA's understatssekretær i Udenrigsministeriet, Shannon. Og hvis F-16 fly var det, der cirkulerede rundt om den russiske forsvarsminister Shoigus fly, blot i går?[1] Og hvilke, endnu værre forræderiske handlinger vil disse folk begå i morgen, i deres hysteri over udsigten til bedre relationer mellem USA og Rusland?

Disse dystre kræfter har nægtet at anerkende det amerikanske folks forfatningsmæssige valgbeslutning fra dag ét, og de nægter stadigvæk. De af os, der støtter præsidenten og

Forfatningen, må træde frem for at knuse de forræderiske kræfter, og for at støtte præsidenten i at opnå sine mål gennem at slutte USA til Rusland og Kina i den Nye Silkevej og genskabe amerikansk infrastruktur gennem massiv statskredit, og i partnerskab med Kina, gennem Lyndon LaRouches »Fire Nye Love« fra juni 2014. Og, i morgen kunne være for sent.

En yderligere indikation på de britisk-elskende lags hysteri ved udsigten til et samarbejde mellem Putin og Trump kan findes i den tyske finansminister Schäubles bemærkninger den 20. juni (da han modtog Henry Kissinger-prisen):

»Jeg tvivler på, at USA virkelig tror på, at verden ville være lige så god, hvis Kina eller Rusland udfyldte svælgene, efterladt af USA, og hvis Kina og Rusland simpelt hen fik frie hænder til at dominere de indflydelsesfærer, de har defineret for sig selv. Det ville være afslutningen af vores liberale verdensorden.«

Han lyver, og han ved, at han lyver – men kan I ikke føle hysteriet bag hans løgne?

Foto: Vladimir Putin holdt et møde med regeringsmedlemmer om forholdsregler til beskyttelse af rettigheder hos folk, der er involveret i byggeprojekter med delt egenkapital, og om at definere den juridiske status for folk, der er selvstændige erhvervsdrivende. 22. juni, 2017. (foto en.kremlin.ru)

[1] Et NATO F-16-fly forsøgte at komme tæt på den russiske forsvarsminister Sergei Shoigus fly over neutrale, baltiske vande nær Kaliningrad i dag, men blev jaget væk af et russisk Su-27-kampfly, rapporterer Sputnik Internationale i dag (21. juni).

Shoigu var en route til den vestligste, russiske by, Kaliningrad, da F-16-flyet forsøgte at nærme sig. Ruslands Sukhoi Su-27 kampfly, et af de fly, der eskorterede Shoigus fly, viste dernæst sine våben, hvilket fik F-16-flyet til at trække sig.

New York til LPAC: Tak for, at I forsvarer præsidentskabet. LPAC kortvideo, 22. juni, 2017

»God eftermiddag, jeg er Michelle Fuchs fra LaRouche Political Action Committee, der rapporterer live fra gaderne i Manhattan. Vi står her på krydset mellem 32. Gade og Broadway, på Greeley Square, hvor vi fører kampagne til forsvar for Donald Trumps administration imod kuppet og for en succes for hans økonomiske program, med LaRouches Fire Love. Jeg kan rapportere, at vi har fået en masse støtte her i dag, med mange mennesker, der kommenterer, at de er glade for, at vi er her, og at de påskønner, at der kræves meget mod for at gøre det, vi gør.

Én meget sød dame rapporterede, at hun var glad for at finde en organisation, fordi hendes mand mener, han er den eneste, så hun ønsker, han skal kontakte os.

Jeg vil opfordre jer til at gå med i LaRouche-bevægelsen og hjælpe os med at uddele vores avis, 'The Hamiltonian', hjælpe os med at få opringninger ind til Kongressen og til Det Hvide Hus til støtte for denne administration og til forsvar for denne nation. Slut for nu.«

Offentliggjort den 22. jun. 2017

LaRouche PAC organizers in Manhattan have been reporting a sense of gratitude from the population when they see our

organizers, 1. Because we've got the guts to be on the street defending the Presidency and 2. Because we pull no punches in discussing the orchestrated coup against Trump. Here's Michelle Fuchs on Greeley Square.

LaRouche: Det britiske Imperium bruger krig og penge til at kontrollere nationer. EIR-kortvideo, 20. juni, 2017

»Briterne har altid haft magt over os ved at få os ind i krige på steder som Asien. Det er sådan, briterne kører verden; Det britiske Imperium har magten over verden ved hjælp af krige, på samme måde, som de fik imperiemagt, ved at få Europas tåbelige nationer til at gå i krig med hinanden i den såkaldte 70-års krig. Og Europas førende nationer gik i krig mod hinanden i 70 år! Mens briterne stod på sidelinjen og opmuntrede processen og grinede. Og så, i februar af 1763, i Freden i Paris, blev Det britiske Imperium erklæret som imperiet for et privat selskab ved navn Britisk Ostindisk Kompagni (British East India Company), og dette Britisk Ostindisk Kompagni overtog, og blev til, Det forenede Kongerige (UK), og har kørt lige siden frem til dets moderne modsvar – Britisk Ostindisk Kompagni gik selvfølgelig bankerot i en senere periode, der blev indført ændringer, som under Victoria; men princippet forblev det samme: med en maritim karakteristisk, det var oprindeligt bygget på den maritime magt over Middelhavet og bredte sig senere til Atlanterhavet. En

søfartsmagt, der havde skabt magten over brugen af penge. Magtgrundlaget var penge. Magten over penge, som en imperieform. Al europæisk imperialism, inklusive britisk imperialism i dag, er ikke baseret på et land-territorium, men er baseret på magten over penge. Disse penge kontrolleres i realiteten af private interesser, af personer, der danner samlinger af private interesser, og som etablerer kontrol over penge, deres skabelse og management. Og nationalstater er underordnet denne internationale pengekontrol. Det britiske Imperium, der udvikledes ud af denne proces, er intet andet end dette. Det er ikke et imperium, der består af befolkningen i UK. Det er et imperium, der består af et internationalt konsortium for denne type af interesser, hvis brug af magt over penge bruges til at have magt over nationer.«

Offentliggjort den 20. juni, 2017.

Lyndon LaRouche at his best—the only statesman alive today who pulls no punches identifying the British Empire. Here, an excerpt from a September 2009 webcast.

—
This video is copyrighted by EIR News Service Inc. To encourage the widest distribution possible, we encourage you to spread it, repost it, and use it. We will only enforce our copyright if the video is altered in any way other than strict translation into another language or it is placed in a context, which in our sole judgement is racist or defamatory regarding any ethnic or religious group or person.

Giv amerikanerne nogen

anerkendelse / kredit!

Leder fra Larouche PAC, 21. juni, 2017 – Med det rette lederskab afviser amerikanere det britisk-ansporede forsøg på at »kuppe« præsident Trump, tvinge ham ud af embedet gennem impeachment, tilbagetrækning eller endda mord, fordi han ønsker samarbejde med Rusland og Kina. Dette kup, der implicerer Obamas efterretningstjenester og FBI-direktør, har drevet det Demokratiske Parti vanvittigt med antirussisk McCarthy-isme imod Trump – og det taber fortsat valg på grund af det.

Med hensyn til anti-Trump-intrigemagernes motivering, lyt blot til den fanatisk nærige, tyske finansminister, Wolfgang Schäuble, der i går angreb Trump i en tale i Berlin:

»Jeg tvivler på, at USA virkelig mener, at verdensordenen ville være lige så god, hvis Kina eller Rusland ... simpelt hen fik frie hænder til at dominere de indflydelsessfærer, de har defineret for sig selv. Det ville være enden på vores liberale verdensorden.«

Fuldstændig rigtigt – den »liberale« verdensorden, som afindustrialiserede USA's økonomi og gjorde den til en rustbunke, og som amerikanerne stemte for at blive af med. De betroede Trump atter at gøre Amerika til en industrimagt, en teknologisk magt, en magt i den nuværende og fremtidige udforskning af rummet. Kongressen – begge partier – skal omgående gå i gang med at genopbygge og erstatte nationens forældede, økonomiske infrastruktur. Samarbejde med Kina, med dets »Bælte & Vej Initiativ«, der er mange gange større end Marshallplanen, kan på dramatisk vis hjælpe, lige fra højhastigheds-jernbanenet og til Månelandinger.

I en tale for USA's Handelskammers »topmøde« for udenlandsk investering i mandags, sagde finansminister Steven Mnuchin:

»At arbejde med udenlandske investorer vil blive en afgørende

del af enhver infrastrukturplan, vi fremlægger.»

Fint. Mange kinesiske ledere af foretagender blandt de 1.200 deltagere ønsker at se Kina investere i byggeri af ny, amerikansk infrastruktur, gennem amerikanske, statslige kreditinstitutioner som de fire, store nationalbanker, der har finansieret Kinas utrolige infrastrukturgenembrud i de seneste tyve år.

Men dernæst sagde Mnuchin:

»Partnerskaber mellem det offentlige og det private er afgørende ...«

for byggeri af ny infrastruktur – den mislykkede »liberale verdensorden«. Sådannede PPP'er (Public Private Partnerships), hvor investeringsselskaber vil have deres kapital tilbage inden for 10 år, og 10-12 % årligt afkast, bygger IKKE nye infrastrukturplatforme.

Et netværk af højhastigheds-jernbanelinjer over hele nationen?

Systemer af sluseporte, der ville have beskyttet New Orleans fra orkanen Katrina, og New Yorks transportsystem fra superstormen Sandy?

Afsaltningsanlæg og vidtrækkende vandføringssystemer til kunstvanding af det vestlige USA?

Baser til menneskelig beboelse på Månen?

PPP'er skaber ikke sådanne ting!

Men det gør *statskredit*. EIR's stiftende redaktør, Lyndon LaRouche, sagde for et par år siden:

»Vi taler om en investering over mere end én generation. Alle de store projekter, som vi nu behøver, ligesom i fortiden, er projekter, der kræver flergenerationsinvestering. Det er at påtage sig gæld, en gæld, der løber over flere generationer.

Og én af de ting, vi må mestre i denne henseende, er, hvad er menneskets natur ...

For det første, så er ideen om kredit menneskelig. Det eksisterer ikke for noget som helst, undtagen for mennesket, så vidt vi ved. Vi udarbejder derfor et monetært system, eller et finanssystem, baseret på et system med kredit, hvilket vil sige udviklingen af en person, der videregiver noget, der er til fordel for den næste generation. Og dette er ikke en proces, hvor noget fortsætter; det er en proces, hvor noget udvikles. Og udviklingsenheden er det, vi bør kalde 'kredit'.«

Store projekter ved hjælp af statslig kredit, en gæld, som den næste generation vil kunne »tilbagebetale« ved at bruge infrastrukturen på et højere, teknologisk niveau til at producere og til at leve på et højere, og mere produktivt, menneskeligt niveau. Kun nationer kan skabe den form for kredit, individuelt og gennem internationale udviklingsbanker, som LaRouche har foreslået det i femogfyrre år.

Der er ikke mere tid til at »tale om at bygge en ny infrastruktur«. En nationalbank i Hamiltons tradition til sådan kredit, må skabes nu.

Foto: Finansminister Steven Mnuchin aflægger ed i det Ovale Kontor. (Photo V.P. Mike Pence's Twitter)